

Náš List

Neodvisno politično glasilo za Slovence

Izhaja vsak petek, ako je ta dan praznik pa dan poprej. Velja za celo leto 8 K. za pol leta 4 K. za četrt leta 2 K. — Naročnina se plačuje vnaprej, na naročbe brez istočasno vposiane naročnine se ne ozira. — Posamezne številke po trafikah po 10 v. Pošilja se tudi „Slov. Gospodinja“ posebej.

Z mesečno prilogo
Slovenska Gospodinja

Dopisi naj se pošiljajo na naslov: Uredništvo „Nasega Lista“ v Ljubljani. Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo je v Kamniku, kamor naj se izvoli pošiljati naročnino in reklamacije. — Oglasi se računajo tristopna petit-vrsta po 12, 10 in 8 vin. za 1-, 2- oz. 3krat, za večkrat izdatno znižane cene.

Vsebina: Ljudska posojilnica — podružnica Südmarke. — Slovanska moč. — Potreba obrambnih društev na Slovenskem. — Politični pregled. — Štajersko: Razno. — Koroško: Razno. — Primorsko: Razno. — Kranjsko: Nemško uradništvo na Kranjskem. Razno. — Raznoterosti. — Listnica.

Podlistek: Moja smrt. — Greh se je maščeval.

Ljudska posojilnica — podružnica Südmarke.

Klerikalna Ljudska posojilnica v Ljubljani, katere predsednik je dr. Šušteršič, je postala podružnica Südmarke, postala je prokletstvo in poguba našega naroda kot njena zloglasna sestra, nemško roparsko društvo, ki grabi slovensko zemljo. Kar dela ta klerikalna posojilnica, je nečuvstvo, in zdelo bi se nemogoče, da ni jasno kot beli dan.

„Ljudska posojilnica“ prodaja namreč vsa prej Regorscheggova posestva v bližini Ptuj. Že lansko jesen je srečno prodala dvoje najlepših posestev in sicer za neprimerno nizko ceno Nemeu Fischerauerju iz Ljubnega, ki je skrajno zagrizen nemški nacionalec. Ti posestvi ležita v lepih Halozah, kjer je itak vsa boljša zemlja v rokah nemških ptujskih tržanov. Na ta način je „Ljudska posojilnica“ orožala lep kos slovenske zemlje in jo vrgla vsenemeu v goltanec. Imela pa je še več posestev ter je zato inserirala ne v slovenskih listih, ampak v „Grazer Tagblattu“, da ima toliko in toliko hektarjev vinograda na prodaj pet četrt ure oddaljeno od Ptuj. Tega svojega izdajalskega početja se je bojda sramovala in se podpisala nemški „Kreditverein.“ Sloven. denarni zavod „Ljudska posojilnica“ je torej vabila graške Nemce, naj pridejo po slovensko zemljo, in to v enem najboljših izpostavljenih okrajev, v ptujskem, blizu

jezične meje, kjer je ves kraj že prepojen z nemškim življenjem in je široma odprt germanizaciji. Dolgo ni bilo nič slišati o uspehih teh nemških inseratov, ker so tudi slovenski napredni listi že tedaj ostro obsodili to izdajalsko početje „Ljudske posojilnice“, to podlo njeno nakano. Sedaj pa je prodala zopet veliko posestvo, spadajoče v konkurzno maso Jurija Regorscheggga Nemeu ter je tako pripomogla, da imajo Nemci en glas več v veleposestvu za volitve v okrajni zastop ptujskega okraja. To je posestvo Dežno, Gorca vrh in Rodni vrh pri Sv. Trojici v Halozah. „Ljudska posojilnica“ je imela slovenske ponudnike za omenjeno zemljišče, a je od njih zahtevala pretirano visoko ceno 30.000 kron, a Nemeu je potem prodala isto zemljišče za sramotno nizko ceno 17.000 kron! — Slovenski kupci bi bili dali radevolje 20 tisoč kron in še več, a „Ljudska posojilnica“ je nenadoma in skrivaj vrgla drugi kos slovenske zemlje v nemško pest. To je naravnost izdajalstvo najhujše vrste. To je zločin na slovenskem narodnem telesu, v katerega se je zadri slovenski nož in deli tujcem. Slovenski kmetje v ptujski okolici strme in se vprašujejo: „Ali hočejo zares v beli, slovenski Ljubljani našo lepo Spodnjo Štajersko razdeliti Nemcem, ali nas hočejo na milost in nemilost poslati pod nož našemu krvnemu sovražniku, Nemeu?“

Tako daleč smo torej prišli Slovenci, da je naš domači denarni zavod začel kosati slovensko zemljo in jo deliti Nemcem! To, kar dela „Ljudska posojilnica“, je najžalostnejši znak naše narodne nezavesti, naše politične propalosti.

Farizejsko rodoljubje kranjskih klerikalcev, v prvi vrsti njihovega načelnika dr. Šušteršiča, se je tu pokazalo v vsej goloti. Ako duhovniško

dogodek — skoro me je bilo sram zopet živeti, ko sem bil enkrat mrtev za svet.

Vzel sem orodje in začel delati; posrečilo se mi je, da sem zabil vsako sled. Po preteku ene ure sem bil gotov in sem skočil iz jame.

Kako lepa noč! Globoka tišina je vladala na pokopališču. Kot nepremične sence so se odbijala temna drevesa od belih grobov. Ko sem pogledal, da spoznam, kje da sem, sem videl na obzorju odsev ognjenega morja; to je bil Pariz, v to smer sem napotil svoj korak. Šel sem skozi temen, dolg drevored, ali že čez nekaj minut sem se moral ustaviti, dihati nisem več mogel. In sedel sem na neko kamenito klop. Sedaj šele mi je padlo v glavo, da sem se ogle dal. Bil sem popolnoma napravljen, bil sem celo obut; samo klobuka nisem imel.

Kako zelo sem se zahvalil v svojem srečju svoji dragi Marjeti, da mi je skazala to zadnjo ljubav in me oblekla.

Marjeta, moja ljuba žena! Misel nanjo mi je podelila novo moč. Vstal sem, hotel sem jo zopet videti.

Ko sem prišel na konec drevoreda, mi je zid zaprl pot; stopil sem na grob in se zagnal na zid in se spustil po drugi strani navzdol, ali padeč je bil močan. Vendar sem vstal nepo-

glasilo „Slovenec“ kriči in piše o slovenskem domoljubju, vidimo zdaj, da je vse skupaj sama hinavščina, da kranjska klerikalna druhal tako-rekoč z iškarjotskim poljubom izdaja slovenski narod. Tako nizko še ni padel noben narod, ki bi imel tako neznačajne sinove, kakor slovenski. Vsem, ki še niso poznali prav kranjskega klerikalizma, ki so verjeli sleparskim besedam klerikalne stranke, naj služi to v resen opomin.

Po tej stezi, ki jo hodi zdaj slovenski narod, po stezi brezdomovinskega, izdajalskega klerikalizma strmoglavi v pozabljenje, v smrt. — Začetkom dvajsetega stoletja je slovenski narod toliko napredoval, da so njegovi sinovi začeli kosati rodno zemljo in jo prodajati tujcu.

Ali pa smo potemtakem sploh še vredni, da smo narod, da imenujemo slovensko zemljo svojo last? Srbi na južnem Ogrskem pravijo: „Kdor proda le ped srbske zemlje tujcu, je kukavica, izdajalec!“ Pri nas pa se godi to z vednostjo in odobravanjem „Slovenske ljudske stranke“, ki pravi, da hoče rešiti slovenski narod! Da, rešiti! Okrasti ga in vreči v grob! Tako mala je naša domovina, in še te nam je preveč! Kaj hoče narod brez zemlje? Ali niso to pojavi narodnega umiranja?

Slovanska moč.

Znana je lastnost Slovanov, da se zelo hitro množe, in pogosto se slišijo besede: „Ko se na Francoskem rodi en vojak, se rodi v Nemčiji cel oddelek, a na Ruskem cel polk. Istotako je znano, da imajo Čehi ali Slovaki mnogo več otrok od Madžarov, in poznata je prislovica nemškega državnega kancelarja, Bülowa, da so Poljaki kunci, a Nemci divji zajci, t. j., da se Poljaki daleč bolj množe nego Nemci.

škodovan in šel dalje. Bila je široka, samotna cesta, ki je peljala okoli pokopališča. Šel sem nekaj minut po cesti, ne da bi vedel, kje sem; le neprestano sem ponavljal, da hočem v Pariz, na svoj dom.

Šel sem dalje in dalje, srečaval sem ljudi, ali vprašal nisem nikogar, neka nezaupnost me je zadrževala, nikomur se nisem hotel zaupati. Danes vem, da me je že takrat tresla huda mrzlica in motila moje misli, in ko sem vstopil na ovinku na drugo, močno razsvetljeno cesto, se mi je nenadoma zavrtelo v glavi, in padel sem težko na tla.

Tu je vrzel v mojih spominih. Tri tedne sem bil brez zavesti, in ko sem se slednjič zavedel, sem se našel v tuji sobi. Nek mož je bil tu, ki je skrbel zame. Povedal mi je navadno, da me je našel neko jutro v nezavesti na cesti in da me je vzel seboj domov. Bil je star zdravnik, ki ni opravljal več svoje službe.

Zahvalil sem se mu, a on mi je odgovoril nakratko, da ga je zanimal moj slučaj, in da ga je hotel študirati. V ostalem mi ni dovolil prvi čas mojega ozdravljenja nobenega vprašanja, in pozneje me ni vprašal ničesar.

Ostati sem moral še osem dni v postelji, moja glava je bila tako slaba, da nisem niti poskusil spomniti se česa, ker razmišljanje mi je

Moja smrt.

Spisal E. Zola.

(Dalje).

Prva misel mi je bila, da bi šel k grobarju, ki bi me spremil domov. Ali zadrževalo me je toinono, tudi moje misli še niso bile popolnoma jasne, in prej sem se hotel okrepiti na svežem, nočnem zraku. Saj se mi tudi nikamor ni mudilo. Ali nisem bil gospodar položaja? — Hotel sem najprej premisliti, kaj naj storim. Ako bi nenadoma ponoči stopil pred grobarja, bi se prestrašil, vrhu tega mi ni bilo treba pomoči.

Otipal sem si ude; razen male ranice na levi rami, kamor sem se vklal, sem bil popolnoma nedotaknjen, in lahka mrzlica, ki je prihajala od rane in me vznemirjala, mi je vzbujala nepričakovano moč; hodil sem lahko brez tuje pomoči.

In sedaj sem ležal in premišljeval, vsakovrstne misli so mi šumele po glavi.

V novi jami sem opazil poleg sebe grobarjevo orodje, in začutil sem potrebo, da popravim škodo, ki sem jo napravil in da zagrebem zopet grob, iz katerega sem prišel.

Tisti trenotek nisem imel nobene določne misli, le odveč se mi je zdelo, da bi našli ljudje sledove mojega vstajenja, da bi zvedeli za moj

In tako bi se zdelo, da edino južni Slovani nimajo posebnih sposobnosti za naseljevanje, da jim manjka za to glavna sposobnost, da se dosti hitro ne množe. Ali bolj natanko proučevanje slovenskih, hrvatskih, srbskih in bolgarskih razmer dokazuje, da imajo južni Slovani tri dobra naseljevalna polja, namreč severozapadno Hrvatsko, severozapadno Srbijo in celo Bolgarsko. Razen tega je znano, s koliko močjo in vztrajnostjo so zasedli Rusi ravnino od Dnepra do Volge, in kako se zdaj silno in neprestano širijo v srednjo-azijsko in v sibirsko Rusijo ter segajo v gostih naselbinah že blizu Himalaje in do bregov Rmenega in Japonskega morja.

Notranji razvoj in številni napredek slovenskih narodov spada vsekakor med najvažnejša dejstva sedanjega mednarodnega življenja. S tem razvojem in napredkom so se bavili in se bavijo mnogi učenjaki, zlasti Nemci, a pozornost mu slede tudi nekatere evropske vlade, zlasti nemška in angleška.

V starem, srednjem, pa tudi v novem veku so bili Slovani najdragocenejši etnografski material vsem svojim sosedom in gospodarjem, a se drugače niso niti brigali zanje. Ali danes že nad pol stoletja se od Slovanov odnaručujejo samo še Slovani na Ogrskem, na Dol. Avstrijskem, zlasti na Dunaju, v Šleziji, v slovenskih obmejnih krajih, zlasti na Koroškem, drugje pa branijo slovanski narodi žilavo tudi najmanjši košček narodnega organizma.

L. 1850 je štela vsa Evropa okroglo 278 milijonov prebivalcev. Od tega je bilo največ Germanov, (Nemci, Angleži i. t. d.), namreč 85.104.000. Slovani so bili na drugem mestu, bilo jih je namreč 84.508.000. Romanov (Italijani, Francozi) je bilo 82.200.000. Po zadnjih statističnih podatkih od l. 1900 ima Evropa okroglo 383 milijonov prebivalcev; Slovanov je 123.659.000, Germanov 122.658.000, Romanov 106.411.000. Ali pri tem je treba pomisliti, da so v Nemčiji sploh, a zlasti v Prusiji, Poljaki silno preganjani, a drugje zopet, zlasti v nekaterih krajih vzhodne in zapadne Prusije ter v pruski Šleziji tako malo zavedni, da prikrajšuje nemška statistika Slovanstvo vsaj za pol milijona. Pod dunajsko vladno zopet znana praksa s takozvanim občevalnim jezikom krči število Slovanov še bolj nego v Nemčiji. Slednjič je na Ogrskem službena statistika popolnoma lažnjiva, a v Turčiji popolnoma netočna, in to oboje na veliko škodo Slovanov.

Zato je jasno, da je slovanski živelj po številu daleko napredoval in presegel germanski in romanski živelj. Posebno je treba še povdariti, da stoje po ravnoteh podatkih Rusi in Nemci v Evropi drugi proti drugim kot 84.930.000 napram 64.100.000, t. j., da je Rusov v Evropi preko 20 milijonov več od Nemcev.

povzročalo težave, in spomini so bili bolesteri. Sram in strah sta me zadrževala. Pozneje, ko ozdravim — no, potem sem hotel misliti, potem bom že vedel, kaj mi je storiti.

Moj plemeniti gostoljub ni nič govoril in nič omenjal. Mogoče je, da sem v mrzlici marsikaj izdal, imenoval kako ime — stari doktor ni izgubil besede o tem, bil je pravtako molčeč kot usmiljen.

Poletje je prišlo, in nekega lepega junjskega jutra mi je dovolil, da sem napravil prvič kratek sprehod. Bil je krasen, solnčen dan, in ozke, hrumeče ceste starega Pariza so se vsled samega solnčnega žara zdele mlade in vedre. Šel sem počasi in na vsakem ovinku sem vpraševal ljudi, kje je Daufinska cesta, kjer sem prej stanoval. Slednjič sem prišel tja, in veljalo me je precej truda, da sem spoznal hišo, kjer je bilo moje stanovanje.

In sedaj, ko sem stal pred to hišo, me je objela neznana groza. Bal sem se, če bi me Marjeta zagledala nenadoma, bi jo znal strah umoriti. Najboljše bi morda bilo, da jo po sosedu, gospe Gabin, pripravim na to. Ali upiralo se mi je, da bi postavil koga med naju, in tako sem odlašal, nisem mogel priti do nikakega sklepa. V moji notranjosti je bila velika praznina, bilo mi je, kot da sem storil že davno

Še zgovornejši so podatki o porodih, ter bi se bili Slovani še mnogo bolj pomnožili, da pri njih radi neurejenih gospodarskih in socialnih razmer bolj umirajo, zlasti otroci, kot pa kjersibodi drugje v Evropi. Tako je v Nemčiji od l. 1841—1850 prišlo na 1000 prebivalcev 36.1 porod, a 268 slučajev smrti, v habsburški monarhiji, ki je povečini slovanska, pa je isti čas bilo na 1000 prebivalcev 38.7 porodov in 33.6 smrtnih slučajev. V Rusiji pride naposled na 1000 prebivalcev 46.5 do 50.8 porodov, ali zato je tudi smrtnih slučajev 33.4, in tudi 36.5. Kljub hitrejšemu umiranju pa se vendar Rusi tu močneje množe nego Nemci, ter je zadnjih 50 let narastlo njihovo število za 48.5%. Nemci pa so se pomnožili za 46.4%. Videč to, je nemška vlada vse storila, da zmanjša število smrti, ter je tudi dosegla tako, da je samo radi manj smrtnih slučajev l. 1902 zrastle prebivalstvo Nemčije za celih 900.000. Tega števila so se ustrašili Francozi, in tudi na Angleškem in Ruskem jih je zaškrbelo.

Še nekaj. Evropski Germani, kakor tudi evropski Romani žive na prostoru, ki je razmeroma tako majhen, da se pri njih ne more niti govoriti o domačem naseljevanju. Slovani pa, najsibo v Rusiji, najsibo v Podonavju, najsibo na Balkanu, imajo še vedno toliko svoje zemlje, da jih pod gotovimi pogoji more na njej dobro živeti tudi dvakrat toliko, kolikor jih danes siromašno životari.

Potreba obrambnih društev na Slovenskem.

Razven „družbe sv. Cirila in Metoda“ nimamo Slovenci dosedaj nobenega obrambnega društva. S tem društvom rešimo vsaj mal del tega, kar bi nam sicer ugrabila nemški šulferajn na severu, ali „Lega nazionale“ na jugu. Šulferajn nam skuša ugonobiti slovenski naraščaj, dočim nam Súdmarka iztrga rodno zemljo. Protitežje, katero nam nudi družba sv. C. i. M. proti šolskim družbam naših nasprotnikov, je zelo malenkostno, o kakem protitežju napram Súdmarki pa sploh ne moremo govoriti.

Napram Súdmarki so nam vsled lastne krivde vezane roke; njenih udarcev, naj si bodo še tako občutni, ne moremo odbijati, ker nimamo na celem Slovenskem niti jednega obrambnega društva, ki bi bilo poklicano varovati slovensko posest. Že 17. leto deluje Súdmarka z velikim uspehom proti nam, njeno delovanje upliva naravnost uničujoče na naš narodni živelj na Štajerskem in Koroškem. Súdmarka priznava sama, da je v prvi vrsti njeno delo, da slov. živelj na Štajerskem in Koroškem dosledno nazaduje; saj pa je bila tudi ustanovljena le v ta namen, da seje vzajemno s šulferajnom v slov. kraje nemške manjšine, s pomočjo katerih naj se širi sistematično nadaljna germanizacija; mi pa držimo

veliko žrtev in da sem vso srečo izruval iz sreca. —

Hiša je stala tu v solnčnem blišču. Da, bila je taista, v kateri sva si z Marjeto po najinem dohodu v Pariz najela stanovanje; spoznal sem jo po mali ljudski kuhinji, ki se je nahajala v njej pri tleh. Tu sva si naročala najino kosilo.

Dvignil sem oči in pogledal proti zadnjemu oknu tretjega nadstropja. Bilo je odprto nastežaj, in nenadoma se je pokazala mlada ženska s temnimi kodrastimi lasmi, v neurejeni jutranji jopi; smehljuje se je naslonila ven, in za njo je stal mlad mož in jo je poljubljal na tilnik. Ne, to ni bila moja Marjeta.

Nisem se čudil, da so stanovali tu drugi ljudje; zdelo se mi je, kot da se mi je vse samo sanjalo in še veliko drugih stvari, ki jih bom šele izvedel.

Trenotek sem stal neodločno na ulici in sem premišljeval, ali naj bi šel gor in vprašal onadva zaljubljenca, ki sta se še vedno smejala tam gori v solnčnem lesketu in se ljubkovala.

Slednjič sem se odločil, da vstopim rajši v malo gostilnico pri tleh.

Spoznati me ni bilo mogoče, ker za moje bolesteri mi je zrastle brada; in moja lica so vpadla; sam sebi sem se zdel spremenjen.

križem roke, ter poprašujemo, kam jadramo in kedaj bo konec?

Edina rešitev napram vsem napadalnim nakanam naših nasprotnikov je in ostane ustanovitev lastnih obrambnih društev. Ker je delovanje takega društva popolnoma odvisno od krajevnih razmer, je potrebno, da se ustanovi za vsako deželo posebno obrambno društvo, kajti naloge, ki jih ima izvršiti tako društvo, so v različnih deželah različne. Delovanje šolske družbe je enotno, za vse pokrajine jednako, delovanje obrambnega društva pa je zelo raznovrstno, odvisno od prebivalstva, med katerim deluje. To so spoznali Čehi, ki imajo celo v jedni kronovini dvoje takih društev; v kraljevini Češki delujeta ločeni jedno od drugega: „Narodní jednota pošumavská“ za jug, „Narodní jednota severočeská“ za sever. Isto opažamo na Moravskem: kjer delujeta N. J. pro jihozápadní Moravu, in N. J. pro severovýchodní Moravu; tudi vsako za se. Da ima Súdmarka delokrog razširjen čez več kronovin, je le navidezno; kdor le površno pogleda v njene letopise, spozna takoj, da se osredotočuje njeno delovanje skoro izključno le na Štajersko in Koroško. Ustanovljena in naperjena je torej skoro samo proti Slovincem, ker Lahi na Tirolskem žive v kompaktnih masah tako, da jim Súdmarka vkljub vsemu prizadevanju ne more dovolj do živega. Obrambna društva morajo biti torej lokalna; in v tem smislu bo treba tudi urediti bodoča slovenska obrambna društva.

Na Kranjskem — potreba obrambnega društva ni ravno prevelika, — izvzemši za Koroško in Kranjsko skupaj ustanovi tako društvo, ker Koroška z lastnimi močmi ne more vzdrževati lastnega društva, in ker je le na ta način mogoče rešiti slov. živelj na Koroškem gotove smrti. Nemštvo na Koroškem je narastlo v zadnjem času od 71% na 74%; potovalni učitelj Súdmarke je na nekem zborovanju v Gradeu povdarjal, da bo Koroška približno v 80 letih popolnoma nemška dežela, ako ponemčevanje tudi v prihodnje tako napreduje kot doslej. Štajerska je v narodnem oziru dovolj utrjena in tudi močna dovolj, da si lahko navezana na lastne moči vzdržuje svoje obrambno društvo in odbija napade Súdmarke.

Na Goriškem je le še vprašanje časa, da slov. živelj za vselej v deželi neomejeno zagospodari in se povspne tja, kjer je danes na Kranjskem. Slovenci v Trstu in Istri so premaloštevilni, da si ustanovijo lastno obrambno društvo, zato bi bilo tudi tukaj v interesu stvari, da se tako društvo ustanovi skupno za vse tri dežele. Zlasti za Istro bi se dalo potom obrambnega društva mnogo storiti, kjer se iz laških mest, kakor iz Kopra širi potujčenje med okoljani, ki so izključno slov. narodnosti.

Ravno ko sem sedel za mizo, sem videl gospo Gabin z lončkom, v katerega si je dala za dva krajcarja natočiti kave; stala je pred točilnico in govorila z blagajničarko. Poslušal sem. —

„No,“ je vprašala zadnja, „ali se je uboga mlada gospa z tretjega nadstropja slednjič vendar le odločila?“

„Da,“ je odgovorila gospa Gabin, „kaj pa naj tudi stori drugega? Gospod Simon ji je skazoval toliko prijaznosti! Svoje posle je srečno opravil — imel je vzdigniti bogato dedščino — in zdaj ji je ponudil, da jo vzame seboj v svojo domovino, kjer bo pri njegovi teti, ki ravno potrebuje neko zaupno osebo, dobila mesto.“

Blagajničarka se je zasmejala malo zasmehljivo. — Jaz sem skril svoj obraz za časnikom, roke so se mi tresle, in čutil sem, da sem obledel.

Ali gospa Gabin je nadaljevala: „Sveda se bo stvar končala z ženitvijo, ali jaz se vam zakolnem, pri svoji časti, da nisem videla prav nič nespodobnega. Mala ženica je jokala za svojim možem, in mladi mož se je vedel brez prigovora. Včeraj sta odpotovala. Kadar mine leto žalosti, lahko storita, kar se jima ljubi.“

V tem trenutku so se odprla v ozadju vrata na široko, in Dede se je prikazala na pragu.

Za najnujnejše potrebe bi zadostovala torej tri obrambna društva in sicer jedno za Štajersko, jedno za Kranjsko in Koroško, ter jedno za Goriško, Trst in Istro. Namen teh društev bi bil jačiti slov. manjšine in jih rešiti potujčenja. Češka in nemška obrambna društva delujejo vzajemno s šolsko družbo. Podpirati se morajo vsestransko slovenske šole na meji. Na štajerski slovensko-nemški meji se nahaja cela vrsta dvojezičnih šol. Paziti in delati na to, da se ohranijo vsa učiteljska mesta na jezikovni meji v slovenskih rokah, je naloga obrambnega društva. Slovenski učitelj si gotovo večkrat premisli, predno prevzame pičlo službo v osamelih gorskih vasi na jezikovni meji; če mu pa obrambno društvo zasigura gotove letne doklade, tedaj se lahko tem potom ohranijo oziroma pridobijo vsa ta mesta Slovincem in slovenski živelj na meji se reši potujčenja. Kakor hitro pa pride na tako šolo učitelj-Nemec, je ponemčevanje nezogibno.

Obrambno društvo pa mora podpirati tudi šolske zavode v ponemčenih krajih sredi slovenskega ozemlja. „Družba sv. C. i. M.“ ustanavlja šole, plača učne moči, za podporo šolskih otrok, za šolske kuhinje skrbeti, pa je naloga obrambnega društva.

Tudi obdarovanju otrok ob slavnostnih prilikah, božičnicam i. t. d. je treba obračati več pozornosti. Borba za kruh je vedno prvo, potem pride šele narodni čut; in to so znali v našo škodo izkoriščati naši nasprotniki.

Südmarka podpira uspešno nemško obrt in trgovino v narodno mešanih krajih; v kraje, ki so se še ohranili slov. narodnosti, skuša nemške obrtnike naseliti oz. pridobiti z izdatnimi podporami slovenske na svojo stran.

Na jezikovni meji je treba podpirati tudi kmetijstvo. Marsikatero slovensko posestvo je že prešlo na ta način potom Südmärke v roke trdega Nemca. Št. Ilj bi vedel o tem marsikaj zanimivega povedati. Zlasti nevarna je za nas naselbinska akcija. Tako početje mora čez desetletja mejo znatno potisniti proti jugu. Ravno v tem oziru bi bila obrambna društva za nas eminentne važnosti. V ponemčenih trgih in mestih bi si s pomočjo takega društva ohranili oziroma pridobili marsikatero postojanko; in če se za desetletje v tem oziru marljivo in požrtvovalno dela, morajo s časom izginiti sramotilni nemški otoki sredi slovenskega ozemlja.

Na merodajnih faktorjih na Slovenskem torej leži, da kolikor mogoče kmalu zajeziijo nemško agresivnost, ter ji zastavijo enkrat za vselej prodiranje z ustanovitvijo obrambnih društev. Še je čas. „Omladina“.

„Mama,“ je zavreščala, „ali ne greš gor? Tukaj te bom počakala, pojdi hitro!“

„Precej, le pojdi, nikar me ne jezi!“ je odgovorila mati.

Ali otrok je ostal in je poslušal, kaj sta govorili obe ženski, z zgodaj zrelim izrazom pariških pouličnih otrok.

„In veste,“ je nadaljevala gospa Gabin, „odkritosrčno vam moram reči, da se rajni kar nič ni mogel meriti z gospodom Simonom. Meni takoj ni bil nič všeč, tak slab, zmirom je stokal in vzdihal, in pri tem je bil reven kot cerkvena miš! Res, tak mož ni za polnokrvno gospo... Gospod Simon pa je bogat, močan kot Turek.“

„O,“ ji je segla Dede v besedo, „jaz sem ga že videla enkrat, ko se je umival, o — roke ima čisto kosmate...!“

„Ali boš šla, pa kar precej,“ je zavreščala starka in jo sunila. „Povsod imaš svoj nos zraven, kjer te ni treba.“

In potem se je obrnila zopet k blagajničarki: „Vidite, mož res ni mogel storiti nič boljšega, kot da je umrl! To je za njegovo čedno ženko res prava sreča!“

Politični pregled.

V državnem zboru so poslanci priznali in sklenili, da je nujna potreba, da se sanirajo deželne finance, t. j. da dežele uredijo svoje denarne razmere in poplačajo dolgove. Govoril je tudi ljubljanski poslanec Hribar, in sicer je začel svoj govor slovenski. — Povdarjal je potrebo, da se pomaga deželam zlasti s tem, da prevzame država ljudsko šolstvo, da bo država plačevala učitelje, in ne dežele. Zavzel se je tudi za uvedbo splošne volilne pravice za deželne zbornice; tak predlog so vložili socij. demokratje. — Dne 2. jul. je zbornica razpravljala o nujnem predlogu, zakaj so bili trije dunajski uradnikokandidati za kazen premeščeni. Zbornica je odrekla predlogu nujnost, pač pa je bila zato, da se upelje moderna službena uradna pragmatika. — V kvotno deputacijo, ki ima urediti razmerje, določiti kvoto med Ogrsko in Avstrijo, je bil izvoljen od Slovincem posl. Povše.

Novi predsednik državnega zbora — nemški krščanski socijalec dr. Weisskirchner (prvi podpredsednik je Čeh dr. Začek, drugi podpredsednik Poljak dr. pl. Starzynski) je nemškim strankam obljubil, da bode v vseh narodnih vprašanjih postopal složno z Nemci ter da nemških govorov in izjav v zbornici ne bo sprejemal v stenografični zapisnik. Tako so vse nemške stranke združile, da je bil izvoljen Nemeec za predsednika, in so tako preprečile, da bi kak slovanski predsednik ne uveljavil slovanskih jezikov v parlamentarnem poslovanju. — Nemške stranke so s svojim nastopom pokazale veliko politično zrelost, dočim so slovanske plemiško-klerikalne stranke ob tej priliki zopet pokazale, da stavijo strankarstvo in majhne strankarske koristi nad skupna slovanska vprašanja načelne važnosti. — Nemški listi slave zmago, ker se je slovanska vzajemnost že pri prvi skušnji tako žalostno razbila.

Delovanje državnega zbora. Ministrski predsednik je vložil predlog, da se spremeni poslovni red v zbornici, t. j. da bo n. pr. treba za sklepčnost navzočih več poslancev, da bo treba za vlaganje nujnih predlogov več podpisov itd. — Posl. Chiari je predlagal, naj se mestu dveh, kolikor jih je sedaj, izvoli pet podpredsednikov; od teh bo eden tudi Jugoslovan. V deputacijo, ki določi kvoto med Ogrsko in Avstrijo, je izmed Jugoslovanov izvoljen posl. Povše. Vloženih je več nujnih predlogov; zbornica jih bo rešila v tem le redu: 1. Saniranje deželnih financ. 2. Vlada je pozvana na odgovor, zakaj je za kazen prestavila dva uradnika, ki sta na Dunaju kandidirala v državni zbor proti kršč. socijalistom. 3. Prestopki pri galiških volitvah. 4. Starostno in invalidno zavarovanje itd.

Jezik državnega zbora. Jezikovno vprašanje poslanske zbornice bode rešeno v nemškem smislu, da bo namreč ostalo pri nemškem par-

Ko sem bil zopet na cesti, sem šel počasi kot da bi me noge ne hotele nositi. — Vendar mi ni bilo preveč hudo, in ko sem zagledal svojo senco na solne, sem se celo zasmejal. Bil sem zares zelo slaboten, in čudno, da mi je svoj čas padlo na misel, da sem vzel Marjeto. In spominjal sem se njenih tihih skrbi v Guerandi, kjer se je dolgočasila vsled enoličnega in tihega življenja. In pri vsem tem je bila ljuba, draga ženka vedno dobra z menoj, in četudi ni objokovala v meni svojega ljubčka, je žalovala vendar za menoj kot za svojim bratom. Zakaj naj bi jo motil v novem življenju? — Kdor je mrtev, ni ljubosumen.

Med takimi mislimi sem zmirom polagoma korakal naprej, in ko sem slednjič dvignil glavo, sem videl pred seboj velik javen vrt. Vstopil sem in sedel na klop na solnce. Sledil sem svojim mislim, in objela me je velika mehkoča. Mislil sem na Marjeto, videl sem jo v malem podeželnem mestecu, bila je srečna, od vseh spoštovana in ljubljena. Postala je lepša, bolj cvetoča. Videl sem jo veselo gospodinjjo, srečno mater — — —

Bilo je v resnici prav od mene, da sem umrl in nisem hotel biti tako neusmiljen, da bi prišel nazaj...

lamentarnem jeziku. Čehi, ki so sprva sklenili, da sploh govorili ne bodo v parlamentu, ako ne bodo sprejeti tudi nenemški govori v protokol, se udajajo, ker vedo, da brez pomoči Poljakov nič ne opravijo. Ako bi pa le molčali, bi s tem silno škodovali češki politiki. Sicer so pa nekaj le dosegli. Interpelacije v nemškem jeziku bodo zabeležene v zapisniku v doslovnem nemškem prevodu.

Hrvatsko-ogrski spor. Dne 25. junija je odstopil hrvatski ban, grof Pejačević, ker ga je silila ogrska vlada, naj pritiska na hrvatske poslance v budimpeštanskem državnem zboru, da bodo nehali s hrvatskimi govori in se udali Madžarom. Ban je izjavil, da tega noče in tudi ne more. Novim hrvatskim banom je imenovan predsednik višjega sodišča v Zagrebu. A. Rakodezay, ki bo razpustil hrvatski sabor, ker nima večine. Hrvatski poslanci so napram njemu v strogi opoziciji; listi pišejo, da novi ban ni zakoniti ban hrvatski temveč samo komisar madžarske vlade. Odstopili so tudi vsi trije vladni predstojniki, podban pl. Nikolić, Badaj in Rojc. Rakodezay ne more dobiti vplivnih mož na njihova mesta. Enoletna doba narodne vlade na Hrvatskem je izčistila ozračje, tako, da se niti bivši madžaroni ne upajo iti naroko madžaronskemu banu.

V ogrsko-hrvatskem državnem zboru je trajala do srede razprava o službeni pragmatiki železničarjev. Hrvatski poslanci so se držali junaško, in Madžari jim niso mogli do živnega, madžarskega jezika niso mogli zakonitim potom uveljaviti na hrvatskih tleh. Zato so v sredo pogazili zakon, da z nasilstvom premagajo Hrvate. Minister Kosuth je naznanil, da hoče vlada brez parlamenta uzakoniti glavne točke tega načrta, t. j. naredbenim potom. In sicer bo moral vsak železniški uradnik na Ogrskem biti ogrski državljani in znati madžarski, a na Hrvatskem morajo poleg tega oni uradniki, ki pridejo v dotiko z občinstvom, znati tudi hrvatski. — S tem je ogrska vlada stopila na spolzko pot protustavnosti. Na Hrvatskem je vse javno mnenje ogorčeno na Madžare o nagodbi z njimi, o prijateljstvu noče nikdo več slišati.

Srbija se ne more umiriti. V tej nesrečni jugoslovanski državi sledi kriza za krizo, pretresajo jo neprestano notranji boji, da ne more urediti svojega gospodarstva, si pridobiti ugleda v krogu evropskih držav in se okrepiti nazunaj in znotraj. Sedaj je na krmilu Pašičevo ministristvo, vzeto iz stranke starih radikalcev. — Pogajanja med Srbijo in Avstro-Ogrsko glede trgovinske pogodbe so se zopet začela. Te dni je predlagal minister javnih del v skupščini, naj država najame 14—20 milijonov dinarov posojila za zgradbo javnih poslopij.

Rusija. Po novem volilnem redu bodo imeli volilno pravico v dumo samo oni, ki imajo

Ne, ostal sem mrtev — — — — —

Od tedaj sem mnogo, mnogo potoval in sem videl skoraj ves svet. Ostal sem človek srednje vrste, ki se v ničemer ne odlikuje od drugih; delal sem in jedel svoj skromni kruhek kot ves svet.

Smrti se več ne bojim, samo zdi se, da noče več zame, odkar sem izgubil vsak strah pre dnjo, in nimam vzroka, da bi živel. Sedaj se bojim le enega: da ne bi smrt pozabila name...

Greh se je maščeval.

(Povest iz življenja slovenskega ljudstva. Spisal I. V.)

I.

Krasna je bila noč, ki se je zgrnila nad mirnim planinskim svetom. Lesketal se je zmrzli sneg — zdelo se je, kot bi bila natrosila mesečna noč tisoč in tisoč jasnih biserov po belem polju. Svetlikalo se je in utripalo po zasneženi dolini, kot bi se zrcalile svetle zvezde v trdem snegu, in tam v ozadju sta stala kot dve velikanski snežni kopi Prisanek in Razor in gledala z modrih višin na tiho dolino pod seboj.

zadostno izobrazbo in gotov del zemlje ali denarja. Zato bo tretja duma vse drugače izgledala kot prvi dve. Po mestih bodo odločevali posestniki, tovarnarji, bogati trgovci in uradniki, na deželi pa deželno plemstvo. Volitve morajo potemtakem izpasti v vladnem smislu.

Nemiri na južnem Francoskem so se polegali, ker je vlada enoglasno sklenila zakon proti ponarejanju vina. Voditelj viničarskih nemirov, priprost mož, Marcelin Albert, ki je s plameničo besedo vžgal revolucionarno gibanje, se je sam oglasil v ministrstvu. Ko mu je ministrski predsednik očital nevarno agitacijo, se je mož zjokal in obljubil pomiriti duhove.

Na Portugalskem so nemiri. Šest vojaških polkov se javno punta. Vojaki so se uprli in nočejo sodelovati proti nemirni, ki besne po celi deželi. V Lisaboni, glavnem mestu portugalskega kraljestva demonstrirajo zoper kraljevo rodbino. Nevoljo proti kralju je vzbudilo dejstvo, ker mu je ministrski svet povečal letno plačo za celih 10 milijonov.

Nova trozveza. Španska, Francoska in Angleška so sklenile med seboj novo pogodbo, ki se tiče ohranitve njihovega posestnega stanja na morju. Tej zvezi pripisujejo veliko politično važnost, ker se bodo najbrže le tri države v slučaju vojne vzajemno podpirale.

Štajersko.

Zaupni shod v Ptujju je sklicala v nedeljo „Narodna stranka“. Udeležilo se ga je mnogo volilcev, ki so sklenili glede dr. Plojevega prestopa v napredni jugoslovanski klub, da odločno obsodijo gonjo mariborske klerikalne klike zoper poslanca ptujskega okraja. Dr. Ploju so naročili, naj kot poslanec strogo s stališča narodnih in gospodarskih teženj prebivalcev ptujskega okraja in slovenskega naroda vobče izpolnjuje svojo poslansko dolžnost na Dunaju. — Tudi na zaupnem shodu v Ormožu je „Narodna stranka“ obsojala najostreje sirovo in nedostojno pisavo mariborskega „Slov. Gospodarja“ zoper dr. Ploja.

Soc. demokratje v Mariboru. V tem mestu imajo socijalni demokratje v svojih rokah tretji razred občinskega sveta, in državnozborni poslanec je socijalni demokrat Resel, ki je letos strmoglavil vsenemškega napihneža Wastiana. Ako bi prišla socijalno-demokratska stranka do vlade v mariborskem mestu, bi se sicer utegnile toinono spremeniti na bolje, vendar preveliki optimizem tudi tukaj ni na mestu. Tudi če bi danes socijalni demokratje postali neomejeni vladarji v mariborskem občinskem svetu, bi, kar se nas Slovencev tiče, stvar ostala več ali manj pri starem. Socijalnodemokratska stranka bi se ravno tako, kakor nemški nacijonali z vsemi silami upirala ustanovitvi vsake slovenske šole

Bilo je tiho krog in krog. Le iz daljave so prihajali zamolkli glasovi težkega tovornega vlaka, ki je sopihal skozi dolino. Oglasil se je tudi tuintam tanek pisk in se razgubil v pojemajočem odmevu ob belih, molčečih skalah. V pritajenem šumljanju je hitel modri gorski potok črez kamenje in pel svojo enakomerno pesem o svobodi tam na resnih, z večnim snegom odetih gorah . . .

Po ozki gazi je spel mlad fant in hitel proti vasi, ki se je smehljala s svetlimi okni iz daljave. Bila je vsa pokojna in je sanjala v zimskem miru. Sredi nje se je dvigal z mesečnimi žarki osvetljeni zvonik; stal je mirno in pokojno kakor ponosen čuvaj, ki ima v oblasti tisoč ljubljenskih bitij . . . Mladi fant je gledal na vas, stiskal je roke v žep in hitel po ozki, trdi gazi. Prišel je na polje in obstal tam za nekaj trenutkov.

Zagledal je nedaleč tropo srn, ki so kopale s svojimi vitkimi nogami po snegu. Oglasil se je bil glad, ko je prišla zgodnja zima, in prebivalke gorskega gozda so zapustile svoja bivališča ter so se napotile v dolino. Tam na polju poganja pod snegom ozimina, in lačne srne so začutile to. Prišle so tja in v tihih nočeh so kopale sneg, da pridejo tako do hrane.

in tudi slovenskemu uradovanju. — Iz lastne skušnje vem, da je socijalnim demokratom v Mariboru in okolici vsako slovensko pismo trn v peti. — V Studeneh pri Mariboru vladajo socijalni demokratje že mnogo let neomejeno v občinskem odboru. Čeprav so vsi socijalni demokratje z malimi izjemami slovenskega rodu in čeprav je zlasti prebivalstvo v Studeneh skoraj izključno slovenskega rodu, je vendar vse javno življenje v Studeneh bolj nemško kakor v samem Mariboru. Šola je izključno nemška, občina uraduje izključno nemški in slovenski živelj se niti pokazati ne sme. Slovincem se v Studeneh ne godi nič boljše kakor v Mariboru. Razlika je edino ta, da je med gospodujočo stranko v Studeneh še manj pravih Nemcev kakor pa v Mariboru. — S slovenskimi glasovi v občinski svet mariborski izvoljeni soc. demokrat Krainer je lani v občinskem svetu izrečno odobral postopanje občinskega sveta, vsled katerega so prepovedali v mestu slovenske napise. Sedanji socijalnodemokratski poslanec mariborski, Resel, pa je bil v državnem zboru na čelu tiste nemške obstrukcije, ki je strmoglavila Badenijevo ministrstvo, katerega glavna pregreha je bila ta, da je hotel biti Slovanom pravičen. Nastopanje socijalnih demokratov v Mariboru, vsa njihova društva in vse njihove prireditve so prepojene nemškega duha. Tako nastopajo napram Slovincem socijalni demokratje, ki so v Mariboru po ogromni večini slovenskega rodu.

Nemški šulferajn na delu. Na Sladki gori pri Cmureku bode nemški šulferajn še tekom letošnjega leta prezidal staro šolsko poslopje. V to šolo sta vsolani občini Sladka gora iz Cmureške ter dobra polovica občine Selnica ob Muri iz šentiljske župnije. Tudi iz šentjakobske župnije pošiljajo nekteri stariši svojo deco v to nemško šolo. Okrajni šolski svet cmureški, posebno pa še dr. Krautgasser in nadučitelj Bandhauer so omenjene občine hoteli takorekoč prisiliti, da bi te povečale na svoje stroške šolsko poslopje. A katoliški Sladkogorčani ter vrlo slovenski Selničani so se dobro branili in nočejo nič pomagati nemškemu šulferajnu. In sedaj bode šulferajn sam zidal nepotrebno novo šolo in je v to svrhu določil 20.000 K. Naša slovenska deca pa se bode še dalje potujčevala. Povedano naj bo, da obiskuje to šolo 70% slovenskih otrok. Opozarjamo naše rodoljube, posebno pa „Družbo sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani, da bi tukaj kje v bližini te šole bila nujna potreba ustanoviti slovensko šolo! Rojaki, rodoljubi slovenski, tukaj je nevarnost velika: Na pomoč nam, da ne utonemo mi in naša deca v morju — nemčurstva! Sila je!

Nemška nesramnost. Nemški narodni svet za Sp. Štajersko je vstal zoper ustanovitev slovenskih učnih zavodov, zoper univerzo in srednje šole, češ, da bi potem slovenski uradniki preplavili Sp. Štajersko, ki je „nemška

„Presneta žival! Vse bo pokončala . . .“

Mladi fant je zamrmral jezno in tlesknil potem v dlan. Začudeno so dvignile srne glave in pogledale na človeka, ki jih je motil v njihovem trudu. Stale so nepremično in zrle na fanta.

Presunljiv žvižg se je razlegnil skozi noč. Srne so mignile z ušesi in se v naslednjem trenutku spustile v beg. Hitele so črez polje in se ustavile tam ob gozdu; obrnile so se nazaj in gledale radovedno na polje.

„Zakaj nočejo lovci streljati? Vse polje nam bodo uničile.“

Fant je zažvižgal še enkrat, toda srne se niso ganile. Bil je prepričan, da bodo prišle takoj nazaj, ko odide on, in zjutraj se bodo videle velike jame v snegu in ozimine ne bo več tam spodaj. Zlovoljen se je obrnil in hitel naprej na cesto. Mimo njega je zdivil preplašen zajec, ki je hotel na mlada drevesca; čepel je tam za plotom in čakal ugodne prilike. Toda glasni koraki so ga preplašili; poskočil je in bežal z naglimi koraki preko polja.

Fant je došel do prvih hiš. Okna so bila razsvetljena in le malo zastrnjena. Po vseh hišah je bilo mirno in tiho; le v oni, ki je bila precej velika in na novo sezidana, je čul glasno

posest“. Ako ni to nizko in ne vredno pametnih ljudi!

Mariborski Sokol, ki je imel lani svoj ustanovni shod, se je razvil že tako krepko, da je po številu prvi za ljubljanskim Sokolom. Starosta je dr. Fr. Rozina, ki ima največ zaslug za mariborskega Sokola, in ki je že pred 20. leti ustanovil Dolenjskega Sokola v Novem mestu. Minoli mesec je imelo društvo svoj prvi javni nastop. Prostih vaj se je udeleževalo 16 telovadcev, a na orodju jih je telovadilo 24. — Mlado društvo, ki tako vrlo napreduje, postane eden najvažnejših faktorjev v življenju mariborskih Slovencev.

Sličica slovenskega uapredka v Celju. Uslužbeni neke slovenske tvrdke v Celju javno in demonstrativno kažejo svoje „vsenemštvo“ in izzivajo po gostilnah mirne slovenske goste. — To je prav spodbudno: Če pojde tako naprej, bomo čitali kmalu, da so nemški komiji pometali iz slovenskih trgovin slovenske kupce.

Bančno podružnico ustanovi v Celju neka nemška banka, ki ima svojo podružnico že v Gracuu. Ali bi ne bilo na mestu, da ustanovi v Celju, v središču štajerskega Slovenstva, kak slovenski denarni zavod svojo podružnico?

Graški slovenski akademiki so priredili dne 24. pr. m. sijajno manifestacijo za slovensko vseučilišče in slovenske srednje šole. Na vseučilišču niso dobili dvorane, zato so zborovali v „Kaufmanshaus-u“. Udeležili so se manifestacije Slovenci, Hrvati, Srbi, Čehi in Poljaki. Sprejete so bile štiri resolucije, ki so jih poslali vsem slovanskim in socijal. demokratskim državnim poslancem.

„Nemška“ šola na Pragerskem postane v jesen dvorazredna. Otrok je bilo dozdej 50. V jesen jih hočejo še nekaj naloviti. Šteinklauber lahko deluje z denarjem, ki mu ga nanosijo Slovenci. Sramota jim, posebno tistim, ki celo cerkve zidajo s Šteinklauberjevo opeko.

Delo marljivih bučelic se letos posebno blagoslovja. Tako bogate paše niso imele te ljube živalice že mnogo let. Panji so v pravem pomenu besede naliti z najžlahtnejšo strdjo. Le škoda, da je med nami le prav malo bučelarjev, ki bi mogli prav izkoristiti marljivost svojih bučel. Večinoma so pri nas bučelarji še s stariimi, nerodnimi panji z nepremičnim satovjem, med se odvezeti ne more in bučele pri obilni paši praznujejo, ker nimajo kam dati medu. Toda oni bučelarji, ki imajo panje s premakljivim satovjem, ti so pač letos na konju! Po dvakrat trikrat so že lahko s točilom izmetali med in v par dnevih so živalice ob letos tako bogatih virih zopet napolnile izpraznjeno satovje.

Vinska letina se nam v naših goricah ob Savinski dolini obeta letos kaj slabo. Žlahtno trto, ki je že poprej silno pešala, je letošnja huda zima uničila skoraj docela, a tudi izabela, s katero so naši vinogradi večinoma posajeni, je močno trpela. Ker ameriška trta v naših mr-

govorjenju, in vesel smeh se je razlegel tuintam — bila je gostilna.

Mladenič je obstal in poslušal nekaj trenutkov. Tam notri je postajal smeh vedno vselejši; čul se je zategel, nosljajoč glas, ki se je hudoval nad nekom. In temu glasu je odgovarjal krohot, ki je bil tako glasen, da se je razlegel ven na cesto.

„Pojdem noter in spijem kozarček brinovca,“ je pomislil fant in stopil v gostilno. Pri mizi nedaleč vrat je zagledal postarnega, a krepkega moža, debelega obraza in malih dobrohotnih oči — bil je nočni čuvaj Zep. Tam pri sosedni mizi pa sta sedela dva fanta in majhen možiček, ki je klepetal venomer.

„Hoho, Dolnikov Janez!“ sta zavpila fanta in prijela kozarec. „Na, pij!“

Janez je sedel k mizi in spil do polovice ponujana kozarca. Drgnil je roke in govoril z od mraza tresočim glasom.

„Presneto je mraz danes. Vozil sem drva dol z Vršiča in sem mislil, da me bo konec . . . Presneto je mrzlo! — Pa kaj hočete Zepu, da tako vpije, da se sliši ven na cesto?“

Možiček kraj njega se je zasmejal. Njegovgo upadlo, nagrbančeno lice se je stisnilo še bolj in njegove tope oči so oživele za hip.

zlejih legah ne uspeva posebno dobro, se kaže našim goricam kaj slaba prihodnost. Umestno bode tedaj, če si bode marsikateri posestnik od svojih dosedanjih vinogradov ohranil le en del ter skušal tistega s pridnim obdelovanjem ohraniti v večji rodovitnosti, večino pa posadil s sadnim drevjem, ki ne zahteva toliko truda in stroškov, pa daje ravno v naših legah vendar tako lepe dohodke.

Kobilice so se letos zopet pojavile v gozdih med Laškim trgov in Celjem, in sicer na obeh bregovih Savinje. Objedle so vse listnate drevje in grmičevje, da stoji skoro popolnoma golo. Le kostanjem prizanašajo. Posestniki so v hudih skrbeh, ker ne vedo nobene pomoči proti tej nenavadni nadlogi.

Koroško.

Poslanec Ploj in koroški Slovenci. List „Slovenec“ je priobčil iz maščevanja nad dr. Plojem, ker ni vstopil v „Slovenski klub“ in tako podpiral razdora med jugoslovanskimi poslanci, ostro očitanje, da je Ploj kriv nesrečne razdelitve koroških okrajev, vsled katere imajo ondotni Slovenci edin mandat, in je pretežna večina koroških Slovencev zdrobljena po nemških okrajih, da je brez politične moči. „Slov.“ poroča, da je Ploj prevzel dotični referat, kako se naj razdele okraji na Koroškem, in da se ni nič brigal za svojo dolžnost, ter tako ni prodril niti napram ministru Bylandtu, niti napram državnozbornemu odseku načrt njegovo volilne reforme za Koroško, da bi dobili Slovenci dva gotova mandata in en bojni, negotovi mandat. — Soglasna je bila sodba v „Slovanski zvezi“, da je stvar glede Koroške pokvaril edinole dvorni svetnik Ploj! Potem, ko je bil enkrat vladni načrt objavljen, je bilo vse prizadevanje doseči kako izpremembo, brezuspešno. — Ploj se je zanašal na krščanske socialce in je mislil, da bodo z njihovo pomočjo njegovi predlogi prodrli v odseku in potem v zbornici. Res je, da so kršč. socialci bili silno interesirani na predlogih dr. Ploja, po katerih bi nemški kršč. socialci dobili na Koroškem 4 mandate. — Toda — v zadnjem trenutku pred glasovanjem v odseku je priglasila nemška ljudska stranka kršč. socialni, da razbije celo volilno reformo v tistem hipu, ko bi Plojevi predlogi bili sprejeti. — Če bi se bilo pa ob pravem času doseglo, da bi bil Bylandt sprejel v vladni načrt za Slovence ugodnejšo razdelitev, bi bili sicer Nemci spočetka zagnali velik krik, ali končno bi se bili dali pomiriti. — Slednjic namiguje tudi „Slovenec“, da je dr. Ploj menil lansko zimo, da postane minister. — Na te obdolitve bo dr. Ploj seveda odgovoril in se opravičil pred slovensko javnostjo.

Politično vodstvo koroških Slovencev je razglasilo: „Koroški Slovenci obžalujemo, da doslej ni bilo mogoče združiti vseh slovenskih in

Mahnil je z roko in se zasmejal s hripavim glasom.

„Revež trdi, da mu je dal enkrat Ardecki za cel frakelj zelenega. Pa ga še videl ni!“

Nočni čuvaj je vzrojil nanovo in se je postavil pred možička. Govoril je počasi in skozi nos in je pri tem mahal neprenehoma z rokami.

„Da bi se ti posušil jezik, Bajselj! Ete, da bi se ti prisušil, da bi ne mogel piti več kakor korito! . . . Za cesarja sem dal svojo nogo, za cesarja tam doli na Laškem, da boš vedel ti, Bajselj, ki še lasa nisi dal za našega dobrega cesarja . . . Pa sem dal zanj svojo nogo, in Ardecki me je imel rad zato — ete, pa reci, če moreš, da ni res.“

„Hehe, Zep — pa si izgubil nogo v tepežu tam na Štajerskem. Slišal sem to in sem tudi prepričan, da je res tako.“

Možiček je prijel Zepa za suknjo in ga stresel. Nočni čuvaj pa je jel še srditejše mahati z rokami, in njegove dobrohotne oči so se zaiskrile. Dolge, ščetinaste brke so se mu povsile, in vdaril je s težko roko na mizo.

„Ete, Bog te kaznuj za te besede! — Molči rajši in zatakni si grlo, da ne boš pil kakor pijavka! . . . Ete, poglej svoje otroke — nagi hodijo okrog in prosijo kruha . . . Ete . . .“

hrvatskih poslancev v en močan in upliven klub. Koroški Slovenci ne morejo prikrivati bojzani, da bi mali jugoslovanski narodi razcepljeni prišli ob svojo veljavo prav v trenutku, ko pričakujejo svojega preporoda. Zato pozivljejo vse jugoslovanske poslance, naj se zavedajo svoje odgovornosti.“

Zavedna slovenska občina na Koroškem so Sele nad Borovljami. Nemških pisem in razglasov od deželne vlade in drugih uradov sploh ne sprejema, ker hoče slovenskih. Za Borovlje zahteva dvojezični napis na železniški postaji in dvojezični poštni pečat. Sploh hoče v vsem svojem uradovanju vpeljati slovenski jezik, kateremu skuša povsod pridobiti ugled in veljavo. — Ako bi vse koroške slovenske občine tako vrlo nastopale, hitro bi se razmere na Koroškem korenito spremenile. Slovincem v prid in čast!

Ustanovitev slovenske posojilnice. V Kotmarivasi v celovškem okraju, kjer imajo občino nemčurji v svojih rokah, so ustanovili slovensko posojilnico za občine Kotmaravas, Bilčovs, Žihpolje in Vesca. Gotovo si bodo z gospodarskim delom Slovenci na Koroškem največ opomogli, in samo na ta način bo mogoče, da napredujejo in pridejo občine nazaj v slovensko last. Kotmaravas je globoko v nemčurskem žrelu, morda se posreči, da jo še rešimo. Ko smo spali, je nasprotnik delal, zdaj smo se vzbudili in zato moramo zdaj tembolj delati, da ga dosežemo in prekosimo.

Cesarske vaje na Koroškem so napovedane od 2. do 9. septembra; udeležita se jih graški in inomoški armadni zbor. Cesar bo stanoval dva dni v celovškem deželnem dvorec.

Letoviščarji ob Vrbskem jezeru se vedno bolj množe. Letos jih je ob jezeru že 1386, lani ob tem času samo 931. Odkar vozi karavanska železnica, se na Koroškem vidno veča tujski promet; bode pa še živahnejši, ko bo gotova železnica skozi Ture.

Slaba letina obeta biti na Koroškem, posebno v Dravski dolini, ker gosenice in mrčes preveč končujejo sadno drevje.

Primorsko.

Slovenska knjigotržnica v Trstu. V Trstu odpre v kratkem slovenski knjigotržec g. Gorenjec, dosedaj poslovodja tvrdke Kugli & Deutsch v Zagrebu, slovensko-hrvatsko knjigotržnico, ki bo združena s trgovino s papirjem. Trgovina bo strokovno urejena ter bo lahko konkurirala s tujimi tvrdkami, za kar nam jamči sedanje poslovanje novega knjigotržca. Slovenska trgovina s knjigami bo za Trst velikanskega narodnega pomena. Ljudstvo bo lažje kupovalo slovenske knjige in te se bodo vse drugače razširile med narod, ker danes v obmejnih krajih priprost človek še ne ve, kakšne

Tedaj se je pa razhudil tudi Bajselj. Poskočil je na noge in zgrabil z obema rokama čuvaja za suknjo in ga hotel potegniti na tla. Segal mu je komaj do ramen in je bil kakor pritlikavec, ki se je lotil človeka.

„Kaj? Ti boš govoril o mojih otrokih, ki ti niso nič mar,“ je vreščal hripavo in vlekel čuvaja na tla. „Kaj, ti šepavec?“

„Ete, Bajselj, ti si zgaga!“

Zep je prijel možička za ušesa in jih vlekel narazen. „Ete, ti si zgaga in pritlikavec.“

Bajselj je zavpil, ker ga je bolelo. Spustil je Zepovo suknjo in zgrabil njegove roke. Toda nočni čuvaj je bil močan in razjarjen, Bajselj pa pijan in njegove roke stare in slabotne.

„Zep, izpusti!“

„Ete, Bajselj, ti si zgaga,“ je ponavljal Zep in stiskal vedno huje Bajseljnova ušesa. In tedaj je poskočil možiček in se srdito zagnal v nasprotnika. Omahnil je Zep, ki ni pričakoval kaj takega, opotekal se je in se zvrnil na tla. Toda še vedno je držal Bajseljna za ušesa — in oba sta loputnila na tla. (Dalje prih.)

so slovenske knjige, ker jih nikjer ne vidi, založniki pa razpošiljajo po pošti le znanim osebam. V Trstu bi se gotovo izplačala tudi nadrobna kolportaza. Za slov. književno produkcijo je nova trgovina baš tako velike važnosti, ker dokler ne bomo imeli razvitega knjigotržtva, tudi knjig ne bodo ljudje kupovali, in slov. pisatelji ne bodo dobivali niti skromnega plačila za svoje delo. Iz Trsta so prišla v kratkem tri prav vesela poročila: O trgovski šoli, stalnem slov. gledališču in slov. knjigotržnici. Slovenci, zlasti primorski, storite, da se ti reelni in pametni načrti sijajno obneso, za kar so v vsakem oziru tla godna.

Osrednji odbor za S. Gregorčičev spomenik v Gorici je sklenil v svoji zadnji seji dne 26. junija 1907, da postavi na grob pokojnega pesnika preprost, a umetniški kamen. Gledé na znane pesnikove intencije in na nabrano svoto se je določilo, da se izda v to svrhu največ 3000 K (s prevozom in postavljenjem vred). Odbor vabi slovenske umetnike, da mu pošljejo do konca septembra tekočega leta primerne načrte (skice) nagrobnika s preudarkom. Osutki se na željo vrnejo, a ne honorirajo.

Somišljenikom iskrena hvala za poslance naslove! Vsem tem smo poslali to številko na ogled ter jih prosimo, da blagovolijo ali poslati naročnino ali pa nam list vrniti!

Kranjsko.

Nemško uradništvo na Kranjskem.

Vedno več nemških uradnikov prihaja v slovenske dežele, in kmalu bodo vsa boljša mesta zasedena od Nemcev. Zlasti se čutijo na državni železnici germanizatorična stremljenja ministra Derschatte. Na kolodvoru na Jesenicah n. pr. je bilo pred letom dni med prometnim uradništvom četrto Slovencev in dva Nemece in enega Italijana. Načelnik je trd Nemece, a Slovenci nismo niti resno protestirali zoper to krivično imenovanje, kaj šele, da bi ga hoteli onemogočiti. Ob takih prilikah po navadi malo poropota naše časopisje, kot za šalo, iz neke navidezne ogorčenosti, samo da natrese malo peska v oči slovenski javnosti, a čez teden dni že se za to ne zmeni živa duša.

Ako bi hotelo železniško ministrstvo, bi lahko na vsej novi državni progi po slovenski zemlji namestilo same nemške in italijanske uradnike. Naše časopisje bi sicer malo skočilo v ponarejeni sveti jezi, se razkoračilo, vlada pa bi se lahko smejala. Zakaj že čez par dni ne bi živ krst na Slovenskem se več zmenil, da se vleče po slovenski zemlji germanizatorična železna kača. Naša javnost je že tako korumpirana, tako pohujšana od demoralizujočih naših strankarskih razmer, da ni več zmožna poštenega narodnega mišljenja, zavednega in energičnega nastopa.

Ljubljanskima dnevnikoma ne more verjeti več nihdo, da bi imela sploh še kaj narodnega čuta, iskrenega rodoljubja. V frazah govorita in bobnita kot prazen sod! Ako mirno trpimo, da se starajo tako naše narodne rane, ako pustimo, da nastavlja vlada po tako nevarnih postojankah kot so Jesenice nemške uradnike, bomo zagotovo v teku enega desetletja dobili na Jesenicah železen germanski steber za nemški most, in ob novi železnici bo vse polno nemških gnezd, kjer se bo redila nemška zalega.

Slovenski naraščaj, ki hoče vstopiti k železnici, naši dijaki, ki so zgotovili srednjo šolo, morajo po cela leta čakati, predno jih pokličejo v službo, Nemece in Italijane kličejo trumoma v slovensko deželo in jih nastavljajo na najboljše mesta. In tako nastaja pri nas povsod slaboglasna nemška posest, in tako so nam zaprta vrata za prihodnost, da bi nameščali doma svoje uradnike. V nekoliko letih bomo Slovenci imeli že toliko svoje inteligence, da bi lahko zastavili vsa uradniška mesta z domačimi sinovi, a to nam potem zopet ne bo mogoče, in sicer zato ne, ker bodo sedeli Nemece pri nas v naj-

gorkejših gnezdih in kričali o svoji narodni posesti. Glejmo v bodočnost, ne bodimo kratkovidni, drugače bomo čez par desetletij na svoji zemlji še hujši sužnji kot smo danes. In sicer povsod! Sužnji tujega kapitala, in zapostavljeni tujcem. Najmanj, kar lahko zahtevamo, in to tudi moramo, je, da nas vlada upošteva vsaj na domačih tleh.

O vsem tem moramo pravočasno obveščati naše državne poslance, in ker imamo na Kranjskem poleg 10 klerikalnih brezdomincev samo enega zares slovenskega poslanca, pada nanj velika dolžnost in odgovornost. Posvetiti se mora podrobnemu, narodnemu delu, v evidenci mora imeti uradniška imenovanja i. t. d. Lepa beseda o slavni in veliki slovanski prihodnosti je laž, ako si je z deli ne zagotovimo.

Kaltenegger, kazinot, pajdaš dr. Eggerja in Dzimskega in vnet svetovalec kranjske deželne vlade, kadar je treba dati klofuto 95% prebivalstva v deželi, ni le spravlil z Božidarom Schwarzem celjskega Profta v terno za ravnateljstvo mesto na I. drž. gimnaziji v Ljubljani, nego stoji s to zadevo še v bližji dotiki. Čujemo, daje ravno Kaltenegger z Eggerjem in Dzimskim skuhal načrt za rop na slovenski posesti, ter so ti trije patroni spravili preko vplivnejših nemških politikov svoje želje do ministra Pradeja, ki je goreče zavihal rokave, da izvrši hudobijo. Prade je pridobil učnega ministra Marcheta, ki se hoče kot pristaš liberalne stranke pred nemškimi nacionalci postaviti ter izvršiti nacionalni čin, predno zapusti ministrsko klop, ter pridobiti med nemškimi nacionalci na ta način na ugledu. Če se to lopovstvo posreči, in zelo verjetno je to zlasti vsled stališča Marchetovega, potem morajo slov. poslanci Becku napraviti godbo, da mu bo zvenela po ušesih. Proračun bo na vrsti, razpoloženje med Čehi pa tudi ni tako slabo. Stari poslovni red je še v veljavi. Treba pa je, da se slovenska delegacija in pa vsa slov. javnost ozre malo tudi na kranjsko dež. vlado. Tu tiči dobršen del zla v osebi šolskega referenta Kalteneggerja. Ta človek, ki je imel že toliko afer v svojem uradniškem delovanju, ki je mučil kot okrajni glavar podrejene uradnike, kojih eden je tragično končal, drugi mu ušel itd., naj se enkrat za vselej onemogoči. On je absolutni gospodar kranjskega šolstva ter meče polena pod noge Slovincem, kjer more. Kalteneggerjeva samopašnost in nesramna protekcija, ki jo uganja, je bila že stokrat ožigosana po listih vseh strank, a naduto bitje se šopiri še vedno na svojem mestu. Slovenski poslanci, primite nacionalca Schwarza v dež. zboru po dalmatinskem načinu. Za Kalteneggerja pa je že skrajni čas, da se pošlje v penzijo brez penzija. Hedervarije in Fučke bomo pognali iz dežele, Kalteneggerju dajmo palico v roke ter mu pokažimo proti severu, da odvandra v blaženi rajh, ali pa magari v Ameriko za Vesteneckom — črevlje snažit!

Levec in drugi. Nekdo pere zamorca v „Rdečem Praporju“ in ta nekdo je bojda celo rojen Slovenec. Pravijo, da je dež. predsednik Schwarz pritiskal na uradnika Leveca, in je le zato glasoval v nemškem smislu. Kako naj pritiska vlada na značajnega moža, ki ima pet tisoč goldinarjev letne plače, ki mu je zagotovljena mastna penzija. Vlada lahko pritiska na diurnista, ki ga lahko vsako uro spoka iz službe, ne pa na deželnega šol. nadzornika! — Res je Levec spisal več esejev, „Zvon“ je urejeval, predsednik je „Slov. Matic“, a vse to ne za stonj, ampak za primerno nagrado! Za urejevanje — ne smejte se — Knezove knjižnice prejme bogat honorar, ne da bi samo z mazincem ganil! In „Rdeči Prapor“, ki je zoper vsako nepoštenost in neznačajnost, tlači Leveca v svojo malho! Gliha vkup štrih. Narodnost naših rudečkarjev se je tu zopet pokazala v vsej nagoti. Ni ga rodila slovenska mati, ki bi zagovarjal slučaj v dež. šol. svetu, le pisec v „Rdečem Praporju“ je to storil! „Prapor“ prinaša članek, kjer ne odobrava postopanja soc. demokratov v Pulju o priliki obč. volitev, kjer so delali za žive in mrtve za propalo kamoro. Prej bi se oglasili in tudi nastopili! Potem, ko je vsega konec in greh storjen,

priobčite neko zdihovanje s pripombo pod črto, „da se je zakasnelo zaradi pomanjkanja prostora.“ Narodno vprašanje je nam krušno vprašanje; vprašajte le suplenta, ki so ga preskočili tujci, ki so službeno za dve leti mlajši, saj ta slučaj vam ni tako neznan. Kruh nam jemlje sovražnik, a hujši od njega je izdajica, ki sovražnika podpira, a je rojen med nami. Rdeča internacionala se je osvetlila dovolj od vseh strani sama. Slovensko ljudstvo, zapomni svoje rdeče zatiralce!

„Slovenski klub“ v državnem zboru na Dunaju je prava politična past. Nekaj poslancev bi se ga rado rešilo, ali prepozno. Ujeti so in pod diktaturo dr. Šušteršiča. Da bi se jim pregnale vse misli po svobodi, in da ne bi šli za tem, kako bi obrnili hrbet „Slovenskemu klubu“, so začela klerikalna politična društva sklepati zaupnice in jih pošiljati svojim poslancem. Pa kaj so vendar storili za svoje volilce? Nič! Samo to je njihova zasluga, da drže pokorno svoj tilnik pod Šušteršičevo nogo. Trije poslanci so, ki bi se silno radi otresli klerikalnega jarma, dolenski dr. Hočevar, goriški Fon, in štajerski dr. Benkovič. In ne da bi bil le eden teh mož samo usta odprl za svoje volilce, že jim na komando od zgoraj pošiljajo iz njihovega volilnega okraja zaupnice za njihovo „vrlo“ obnašanje. Vse samo zato, da je on, Šušteršič predsednik.

Slovensko ženstvo in naši časopisi. V zadnjem času sta se pečala s slovenskim ženstvom „Sl. Narod“ in „Nova Doba.“ Prvi se je togotil, da je večina našega ženstva klerikalna in da zahaja trumoma k nem. jezuitskim pridigam; drugi pa se je obregnil ob napredno „Slovensko splošno žensko društvo“ v Ljubljani ter se nekako užaljeno samoljubno razrepenčil, da je pri nastopih tega društva (t. j. pri „čajevih večerih“, predavanjih i. dr.) čitati vedno ista imena. „Sl. Narodu“, ki je doslej vedno hvalo pel „našemu zavednemu“ ženstvu, se nič ne čudimo, da je kar naenkrat izpremenil svoje mnenje. Priznavati napake v lastni hiši je prvi korak k poboljšanju. Ne ugovarjamo torej sodbi „Sl. N.“ samo vprašali bi radi: kdo je tega dejstva kriv? Kaj pa je „Sl. N.“ doslej storil za resnično umstveno in srčno izobrazbo našega ženstva? S poročili o raznih farovških in seksualnih škandalih ter raznih dnevnih ekcesih vendar ne misli vzgajati našega ženstva? Že več let ni „Sl. N.“ ožigosal tistih „narodnih“ dam, ki po javnih izprehajališčih in po trgovinah lomijo le „nemško špraho“ ter dajejo Ljubljani nemški značaj. In baš te dame žanjejo pri „Sl. N.“ največjo hvalo, ako se le „žrtvujejo“, da se na kaki veselici prikažejo ter se milostno nasmehnejo kakemu reporterju. Naše mnenje pa je, da take dame sploh ne spadajo v veselilne odseke narodnih veselice, saj imamo dosti drugih, ki imajo resničen naroden čut ter napredno dušo. — Te židane dame pa niso le mlačne in naravnost nemškutarke, nego tudi naravnost terejalske. Našteli bi lahko celo vrsto teh „zavednih“ gospej, ki vsak dan po ulicah in šetališčih demonstrirajo z debelimi molitveniki ter prebijejo po več ur pri nemškutarških Uršulinkah, nem. jezuitih, in v raznih cerkvah. Njih možje so „odločni liberalci“! „Sl. N.“ naj bi torej dal inicijativo za „podrobno delo“, s katerim bi se rešilo to naše „najodličnejše“ ženstvo nemškutarjenja in klerikalizma. V svojih družinah naj začne naprednjaki vzgajati ženstvo, ki bo šele potem do vzetno za napredne in svobodomiselné ideje javnosti! V Ljubljani imamo tudi vrsto „liberalnih“ dam, ki so zagrizene protiklerikalke ter prav v „Narodnem“ slogu zabavljajo „na farje“; vzlic temu pa so v svoji duši terejalka najhujše vrste ter o narodni zavednosti in svobodomiselnosti nimajo niti pojma. Zgražajo se nad vsakim pojavom resničnega napredka ter so reakcionarne do mozga. Manjka jim pač izobrazbe, ki je ne dobe niti doma, niti v listih, niti v javnosti. Čitajo le najslabše nemške romane, nemške modne liste ter ubijajo čas z brbljanjem, a nevedne so, da je sramota. „Nova Doba“ se jezi, da „Splošno slovensko žensko društvo“ ne deluje tudi v nižjih slovenskih ženskih slojih ter da je pri vseh priredbah tega

društva čitati vedno ista imena. Nam pa se zdi, da bo to društvo v polni meri izpolnilo svojo nalogo, ako pridobi za narodnapredna načela vsaj najboljše in boljše sloje slov. ženstva. Da pa niti tega doslej ni moglo doseči, so krivi le nekateri naši veljaki in nekateri naprednjaki. Kje pa so baš tiste preblagorodne slovenske dame, da jih ni v tem društvu? Zakaj jih njihovi možje ne prisilijo, da vstopijo v to društvo ter da za društvo tudi delajo? Kje pa so čestite soproge urednikov in sotrudnikov „Nove Dobe“? Zakaj niso članice tega naprednega in izobraževalnega žen. društva?! Naj vstopijo in naj delajo, potem bomo z veseljem čitali tudi njihova imena! To društvo ima vendar krasno leposlovno in znanstveno knjižnico, več naprednih časopisov, prireja javna in društvena predavanja ter se udeležuje korporativno vseh kulturnih priredb! Društvo torej prav pridno deluje in članice dobivajo za letno članarino 2 K pač jako mnogo. Sicer pa tvori večino članic tega društva baš ženstvo naših srednjih in nižjih slojev. Prav ti sloji so najzavednejši in kulture najbolj žejni. Vsaka Slovenka ima pristop v to društvo, in marljive dame, ki jih „N. D.“ toli netaktno zafrkuje, sprejmo z odprtimi rokami vsako ženo in vsako dekle v svojo sredo. Da bi pa odbornice hodile od hiše do hiše ter moletovale in silile ženske, naj pristopijo, tega pač niti „N. D.“ ne zahteva? — Resnično izobrazbeno, zavedno in kulturno svobodomiselnó ženstvo je najmočnejši temelj vsake napredne stranke. Iztrgajmo svoje ženstvo nemškutarstvu in terejalstvu, iztrgajmo ga kulturni brezbriznosti, vzbudimo mu veselje za narodno delo, potem se moremo nadejati boljše bodočnosti naroda! Z zabavljanjem na nemške jezuitske pridige in na pičlo številce resnih, delavnih dam pa tega ne dosežemo. Obžalujemo, da se doslej v program nobene sloven. napredne stranke še ni vzela tudi prevažna točka: Rešiti ženstvo iz narodne mlačnosti in klerikalizma!

Slovinci, učimo se! Slovenci ne poznamo nikake solidarnosti in složnosti niti v strogo narodnih stvareh, vedno smo malenkostni in razprtji, ter zato ne moremo nikamor naprej. Drugačini so Nemci. Vsi nemški poslanci s Češkega razen soc. demokratov so sklenili združiti se v posebno parlamentarno organizacijo, katera bode imela solidarno nastopiti vsakokrat, ko bode na dnevnem redu kako nemško-češko vprašanje. Ta posebna organizacija si bode izvolila svoj posebni odbor, katerega naloga bode sklicati na skupno posvetovanje vse češko-nemške poslance, kakor hitro pride na dnevni red kako gospodarsko, politično ali kulturno vprašanje ali ko se bodo imela vršiti imenovanja državnih uradnikov za Češko. Nemci imajo pač vsega nad svoje pravice, vendar napenjajo vse svoje moči, da bi si priborili še več na škodo svojih čeških sodeležanov. V slovenskih deželah imajo vsega, šol, služb, ustanov itd. stokrat nad svoje pravice, a da bi se jim Slovenci kedaj složno uprli ter se složno potegnili za svoje pravice, na to pač ne smemo misliti. To presega slovensko politično razsodnost.

Kranjski deželni odbor je podpisal pogodbo radi Šentjanske železnice, tako da je upati, da se zgradba prav kmalu prične.

Slovenski izum. G. Bajde iz Litije, ki je izumil klavir, združen z godbo na lok, je prodal svoj patent neki tvrdki za klavirje v Lipskem. Tvrdka mu je dala 30.000 kron za patente in nagrade 20.000 kron in od vsakega prodanega klavirja 10 odstotkov. G. Bajde je šel s svojima sinoma v Lipsko. Tako je zopet en Slovenec v tujini napravil srečo.

Družba „Triglav“ je v nedeljo odprla svoje hotelske zgradbe v Bohinjski Bistrici. Kupljene so bile te zgradbe od države za jako ugodno ceno. Tako se je posrečilo dobiti bivši hotel „Tunel“, sedaj grand hotel „Triglav“, ki je veljal državo 85.000 kron, za 15.000 kron, krasno vilo, ki je veljala 280.000 kron, za 78.000 kron. Da se ni posrečilo dobiti teh podjetij pod tako ugodnimi pogoji, bi se bil gotovo tujec vgnezdil. Vsa tri poslopja so sedaj najmodernejše opremljena. V vseh treh poslopih

je 44 sob za tuje. Restavracijo vodi g. A. Zajec iz Ljubljane. Prava sezona traja v Bohinju sicer samo dva meseca, vendar ni dvombe, da bo hotel izborno uspeval.

Občinske volitve na Travi — razveljavljene. Da bijemo ob naših narodnih mejah na Koroškem in Štajerskem Slovenci nadčloveški boj za svojo narodno eksistenco — je znano marsikom. Manj znano pa je, da so celo na Kranjskem občine, ki le komaj in komaj vzdržujejo srditi naval sovražnega tujea. Med take občine štejemo občino Travo na kočevski meji. Na Travi so bile 6. aprila t. l. občinske volitve in skupnemu naporu nekaj privandranih takoimenovanih Nemcev in okrajnega glavarstva v Kočevju se je posrečilo, občino izročiti v roke nemškutarjem. Vse priprave za te občinske volitve kakor volitev sama so se vršile tako zelo nepostavno, da se je župan sam g. Wessel — Nемец po rodu —, ki je moral voditi volitve, kot poštenjak zgražal nad takim postopanjem ter je glede protesta proti volitvam odločno stopil na našo stran. Vlada je te občinske volitve vsled pritožbe Slovencev razveljavila. Sedaj mora biti zmaga slovenska!

Nemška nižja gimnazija v Kočevju bo v kratkem razširjena v popolno nemško gimnazijo. Slovenci o ločno temu ugovarjamo in zahtevamo, da vlada najprej nam da, kar nam gre. Niti to naravnost vnebovpijoče, da ima 5% prebivalstva na Kranjskem tri popolne gimnazije v deželi, 95% Slovencev pa nobene! In sedaj dobe še kočevski krošnjari svojo popolno gimnazijo, a ves slovenski narod na Kranjskem, Štajerskem, Primorskem, Koroškem nima niti ene! Čemu pa volimo poslance, ako nam ne morejo izpolniti niti ene zahteve!

140. občni zbor kmetijske družbe kranjske se je vršil dne 27. junija. Lani je imela družba 6738 članov; v enem letu je pridobila 383 članov. Podružnic je 130. Družba ima sedaj svojo podkovsko šolo, sadno drevesnico, dvorec na Viču, kmetijsko gospodinjstvo šolo v Ljubljani in deželno poskusno klet. Družbeno glasilo je „Kmetovalec“, ki izhaja že 23 let in se tiska v 7500 izvodih. — Lani je priskrbela družba svojim članom raznih gospodarskih potrebščin z drevjem, s stroji in z orodjem vred okroglo 355 vagonov, v vrednosti nad milijon kron. Pri volitvi je odbor priporočal kompromisno listo, med drugimi kot nova odbornika kanonika Kalana in komisarja Gombača.

Raznoterosti.

Sokolski dnevi v Pragi so se sijajno obnesli, dasi je motilo tek slavnosti slabo vreme, ki je v soboto prišlo nad Prago. Telovadba se je začela v soboto dopoldne. Že od 6. ure zjutraj so v telovadišču tekmovali telovadci. Popoldne je nastopilo 8000 čeških telovadcev in 2000 čeških telovadk, a dež je vse razpodil. Gledalcev se je nabralo do 100.000. Najkrasnejša točka je bil nedeljski slavnostni izprevod. Ob sedmih zjutraj so zbirali Sokoli svoje čete za slavnostni izprevod. Par sto telovadcev na konjih. Izprevod se je začel ob 10. uri dopoldne ter se je končal ob dveh popoldne pred magistratom. Vse ulice so bile prenapolnjene. Občinstvo je bilo kakor pestra loka, v sredini rdeč veletok. Slavnostno razporeženje ni bilo nikjer kajeno. Slavnostnega izprevoda se je vdeležilo 25 000 Sokolov, gledalcev je bilo 300.000. Izprevod ni imel konca. Na trgu pred staromestno posvetovalnico so se zbirali ti tisoči. Trg je bil pokrit s prapori, kakor vrt z rdečim cvetjem. Praško mestno zastopstvo je tu pozdravilo Sokole, in s tem je končala veličastna manifestacija. V sprevedu je vihralo 280 zastav. Tretji dan vsesokolskih slavnosti — 28. junija — je bil zelo zanimiv. Bil je dan sokolskega naraščaja; prve so nastopile mlade Sokolice, čilo, energično in resno je prikorakalo 500 mladih, čilih junakinj na telovadišče; proizvajale so proste vaje z eleganco, da ploskanje ni hotelo ponehati. Za temi je nastopilo 1500 telovadcev v starosti od 14. do 18. leta. Velikansko dela in neumorna vežba je bila v tem preciznem nastopu izražena; občudoval si gibčnost in silo teh mladih teles, divil si se

disciplini, rezkosti in krasnemu nastopu. Ameriški Sokoli so pokazali ameriške igre. Za tem se je igral šahovski boj med Žižko in Žigmundom. — V nedeljo je bilo na vežbališču pri mednarodnih borbah 105.000 gledalcev. Prvi so bili v tekmi Čehi, drugi Francozi, tretji Belgijci, četrto Luksemburžani, peti Slovenci, šesti Madžari. Zmagali so torej Čehi.

Balkanska razstava v Londonu. Že večkrat smo poročali, da Angleška podpira balkanske države v njihovem boju za politično in gospodarsko neodvisnost. Srbiji je segel n. pr. za časa njenega težavnega carinskega boja z Avstrijo, kateri še sedaj ni končan, pod rame angleški kapital. Sedaj pa se seznanjajo najširši sloji angleškega ljudstva v Londonu na balkanski razstavi, s kulturnim in gospodarskim napredkom ter prirodnim bogastvom Srbije, Bolgarske in tudi Črne gore. Še le dva tedna je odprta razstava, a obiskuje jo na dan do 30.000 ljudi, sodijo o njej veliki londonski listi tako ugodno, da ji je zasiguran materijelni in moralni uspeh. London je poprišče svetovne trgovine in kapitala — zato ima tam dosežen popoln uspeh kake razstave gotovo velik pomen. Razstava stoji pod pokroviteljstvom kralja Petra, kneza Nikole in kneza Ferdinanda, troške razstave pa nosijo Srbija, Bolgarska in Črna gora. Razstava je nanešena na ogromnem razstavnem prostoru, kateri je poln palač, paviljonov, jezer in ribnikov — popolnoma primerno svojemu namenu: pouku in zabavi. Nad vhomom se vijejo srbska, črnogorska in bulgarska zastava, sprejemajo pa obiskovalce angleški stražarji v srbski žandarski uniformi s srbsko kokardo na kapah.

Loterija. Lani se je v vsej Avstriji stavilo v loterijo 91.588 000 in se je vsega skupaj zastavilo 33 610 447 kron. Dobitki so znašali

17.521.036. Največ so stavili na Nižje Avstrijskem, potem na Primorskem, Solnograškem, Štajerskem, Kranjskem i. t. d.

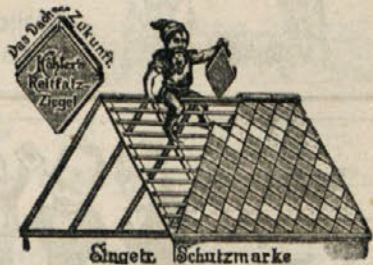
Listnica uredništva. Gosp. N. N. Satiro „Obeseneč“ bi Vam vrnil, pa mi niste poslali naslova. Čitatelji bi težko izluščili jedro iz nje. Zdi se mi, da ste že iz druge stroke pisali za Naš List. Vabim Vas na delo! — Peterburški dopisnik: Ti si cel anarhist! Ne misli, da je car daleko. Piši! — Vsem dopisnikom iskrena hvala. Vztrajajmo!

Odlikovana

v Parizu s častnim križcem, diplomom in zlato medaljo.

Patentirana

v 30 državah.

Streha prihodnosti!

Cementna zarezna strešna opeka

iz portland-cementa in peska

Praktična! Lepa!

Trpežnejša in bolj lahka streha, kakor iz vsake druge vrste strešnih opek iz ilovice.

Edini izdelovatelj za Kranjsko:

Janko Traun

izdelovatelj cementnin na Glincah pri Ljubljani.

Razumne žene

zahtevajo knjigo „Die Störungen der Periode“, spisal dr. med. Lewis. Vposlati je K 1-20, prospekt zastoj. Z. Piervas, Kalk 245 b. Köln a. Rh.

Kopališče

Postaja c. kr. drž. železnice. 1¼ ure od Ljubljane. Skupno zdravljenje z vodo. (Zistem Priessnitz in Kneipp). Solne kopelji, kopelji v ogljikovi kislini in električne kopelji, zdravljenje z vročim suhim zrakom.

in vodno zdravišče

Masaža, zdravilna telovadba. Uporabljanje elektrike. Zmerne cene. Odprto od 15. maja do oktobra.

Prospecte pošilja
Dr. Rud. Wackenreiter
zdravnik-voditelj in najemnik
kopališča.

Kamnik na Kranjskem.

Rimska cesta 2.

Kilserjeve ulice 5.

Prva kranjska tvornica klavirjev v Ljubljani

WARBINEK-ovi
piani so neprekosljivi!

Klavirji, harmoniji, tudi samoigralni, električni. Prodaja se tudi na obroke. Stare klavirje jemljem v zameno. Dajem tudi na posodo. Uglasevanja in poprave se izvršujejo točno in dobro. Solidne cene. Petletna garancija. Prepričajte se osebno.

Najboljši izmed vseh

obstoječih posnemalnikov za mleko je in ostane neoporečno

originalni Meys-posnemalnik

D. R. Patent

Ta je prvi posnemalnik na Nemškem, pri katerem se uporablja prosto viseči izločilni bobnič, in edini nemški posnemalnik, kateremu je bila prisojena

velika srebrna spominska svetinja nemške kmetijske družbe
(za novo orodje 1905)

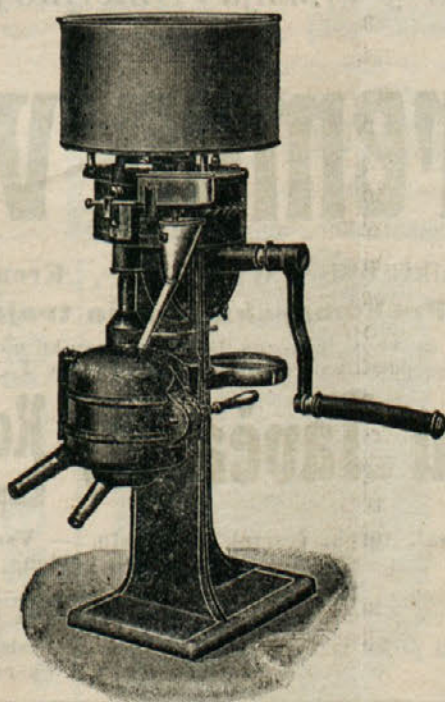
Mlekarska strokovna razstava v Pragi 1900: Častni diplom. Prvo darilo. Mednarodna kmetijska razstava v Pragi 1906: Diplom k zlati kolajni kmetijske osrednje družbe za kraljevino Češko.

Prosto viseč, na kroglastih ležiščih tekoč izločilni bobnič, igraje lahek tek, kolesovje je popolnoma pokrito, olja se porabi zelo malo, posnemanje je najnatančnejše, trpežnost največja. — Spričevala o 12- in večletni uporabi.

Edini izdelovatelji:

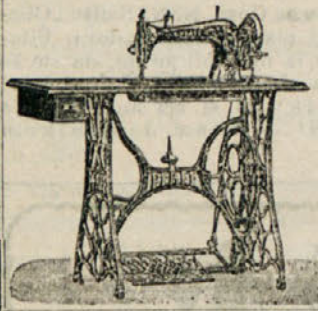
JOS. MEYS & Co., Hennef/Sieg (Nemčija)

Oglasijo naj se le taki prekupei, ki bodo kupili stroje za lasten gotov račun.

PFAFF šivalni stroji

so najboljši
za družinsko uporabo.
Šivajo, krpajo in vezejo.
Neprekosljivi za obrtne namene,
šivajo naprej in nazaj.
! Kroglasto ležišče !

Glavni zastopnik
Fr. Tschinkel
Ljubljana • Kočevje
Mestni trg 9. v gradu. 56

**Mi
vsi**

nosimo le kravate od trvdke Fr. Steiner, ker nam tam
solidno postrežejo. — 6 kravate ali pentlje (ali 3 kravate
in 3 pentlje) lepo sortirane 3 K, posebno fino sortirane
6 kom. 4 K. — Razpošiljalnica kravate Fr. Steiner,
Dunaj, II. Kraftgasse 6/7. Pošilja po povzetju. Dovo-
ljeno je zamenjati.

Pozornost vzbujajoča novost!

Poceni!

Na vsako
sprehodno
palico se
lahko
natakne

Praktično!

1 komad
samo 2 K,
3 komadi
5 K 50 v.

Daljnogled — 50 kratno povečanje.

Pošilja po povzetju: Henrik Weiss, Dunaj, XIV./3,
Sechshausstrasse 5/23. Naročite takoj to Vas bo razveselilo!

Češko posteljno perje po nizki ceni!

5 kilo: novo naskubljeno K 9.60, boljše
vrste K 12.—, belo puhasto naskubljeno
K 18.— K 24.—, snežnobelo puhasto na-
skubljeno K 30.—, K 36.—. Razpošilja se
franko po povzetju. Zamenja se ali vzame nazaj proti
povrnjeni poštnini.

Benedikt Sachsel, Lobes 369, P. Pízen, Češko.

Zakonito zavarovano.

Vsako ponarejanje kaznjivo.

Edino pravi je le Thierry-jev balzam

z zeleno znamko z nuno.
12 malih ali 6 dvojnatih steklenic
ali 1 velika posebna steklenica
s patent. zamaškom K 5.—.

Thierry-jevo centifolijsko mazilo

za vse še tako zastarane rane, vnetja,
poškodbe itd. 2 lončka K 3.60.

Razpošilja le proti predplači ali
po povzetju.

Obe ti dve domači sredstvi sta kot najboljši
splošno znani in svetovno slavni.

Naročila je nasloviti na

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogški Slatini.

Dobiva se skoro v vseh lekarnah. Brošure s tisoči za-
hvalnih pisem zastoj in franko.

Brezskrbno

družinsko srečo garantira najvaž-
nejša knjiga o preoblagodarjenju z
otroci. Z nad tisoč zahval. pismi pošilja
diskretno proti 90 v. v avstr. poštnih
znamkah ga. A. Kaupa, Berlin S. W. 296
Lindenstrasse. 50.

MARIBOR • Karčovin 138

IVAN LAMPRECHT ML.

Zavod svetlobnega slikateljstva in tovarna teh potrebščin se priporoča za

izdelovanje slik in vseh fotografiranih potrebščin

posebno se opozarja na svetlobno občutljive plošče v korist družbe sv. Cirila
in Metoda v Ljubljani.

Najboljše delo, delu
primerna cena!

Svoji k svojim!

Zahtevajte cenik!

Pozor gospodje in mladeniči!

V svoji lekarniški praksi, ki je izvršujem že več nego 30 let, se mi je posrečilo iznajti
najboljše sredstvo za rast brk, brade in las, proti izpadanju brk in las in to je
KAPILOR št. 1. On deluje, da lasje in brke postanejo gosti in dolgi, odstranjujejo
prhljaj in vsako drugo kožno bolezen glave. — Naroči naj si ga vsaka družina. Imam
mnogo priznanic in zahvalnic. — Stane franko na vsako pošto 1 lonček 3 K 60 h,
2 lončka 5 K. — Naročajte samo pri meni pod naslovom

26

Peter Jurišič

lekarnar v Pakracu šte. 68 v Slavoniji.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Ustanovljena
leta 1882

v Ljubljani

Ustanovljena
leta 1882

Podrejena skoncaciji „Zadružne zveze“ v Celju

na Dunajski cesti št. 18, na vogalu Dalmatinovih ulic

obrestuje hranilne vloge po

Poštno-hraniln. urada
šte. 828.406.

4 1/2 %

Telefon šte. 185.

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure od 8. do 12. in od 3. do 4. ure popoldne.

Hranilne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom hranilničnega urada.

Stanje hranilnih vlog
K 11,060.929-20

Upravno premoženje kmetske
posojilnice 31. dec. 1906
K 11,325.728-62.

Denarni promet
K 50,486.935-14

Varnost hranilnih vlog je tudi zajamčena po zadružnikih.

Posojuje na zemljišča po 5 1/4 % z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po 5 1/4 % brez amortizacije; na
menice po 6 %. Posojilnica pa sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

**Krup
vzbujajoče!**

Namesto
18 K
samo
7 K

**Krasna remontoir-
Gloria-
srebrna ura**

s 3 močnimi pokrovi, bogato gra-
virana, natančno tekoča, 3letno
jamstvo, proti povzetju

samo 7 kron

Tovarna za ure: **Heinrich Weiss**
Dunaj, XIV./3., Sechshausstr. 5/7.

Najcen. in najhitrejša vožnja v Ameriko je s parniki „Severonemškega Lloyd“

iz Bremna v New York

s cesarskimi brzoparniki „Kaiser Wilhelm II.“, „Kronprinz Wilhelm“, „Kaiser Wilhelm d. Grosse“.

Prekomorska vožnja traja samo 5 do 6 dni.

Natančen, zanesljiv poduk in veljavne vozne listke za parnike gori navedenega parobrodnega društva kakor tudi listke za
vse proge ameriških železnic dobite v **LJUBLJANI** edino le pri

Edvardu Tavčarju, Kolodvorske ulice št. 35
nasproti občeznani gostilni „pri Starem Tišlerju“

Odhod iz Ljubljane je vsak torek, četrtek in soboto. — Vsa pojasnila, ki se tičejo potovanja, točno in brez-
plačno. — Postrežba poštna, realna in solidna.

Potnikom, namenjenim v zapadne države kakor: Colorado, Mexiko, Californijo, Arizona, Utah, Wioming, Nevada, Oregon in
Washington nudi naše društvo posebno ugodno in izredno ceno čez Galveston. Odhod na tej progi iz Bremna enkrat mesečno.
Tu se dobivajo pa tudi listki preko Baltimora in na vse ostale dele sveta, kakor: Brazilijo, Kubo, Buenos-Aires, Colombo,
Singapore v Avstralijo itd.

Pozor! Berite!

Schneider & Verovšek

Trgovina z železnino in stroji na debelo in na drobno.

Ljubljana, Dunajska cesta 16

prilporeča se za dobavo železnine vse vrste, zlasti: orodje, stroje in motorje za roko-delece, okove vse vrste za stavbe in po-hišstvo, traverze, cement itd. Opozarjava na hitro in točno postrežbo! Nizke cene!

Veronika Kenda

Ljubljana, Dunajska cesta 20

Zaloga papirja, pisalnih in risalnih potrebščin

Glavna zaloga Jos. Petričevih zvezkov

Zlate svetinja: Berlin, Pariz, Rim itd.

Najbolj. kosm. zob-čistilno sred-stvo!

SEYDLIN

Izdolovatelj O. Seydl

Ljubljana, Spital.-Stritar. ul. 7

Dobi se povsod

ZELODČNA-TINKTURA

odvajalna

LEKARJA PICCOLI-JA v LJUBLJANI

pospešuje prebavo in odpertje telesa. Cenik brezplačno.

Ena stekleničica 20 vinarjev.

Fran Čuden

v Ljubljani v Prešernovih ulicah

- Urar -

Delničar tovarniške družbe „UNION“ za izdelovanje najboljših ur v Švici

Trgovec z zlatnino in srebrnino. Eksport. Ceniki zastoj in poštnine prosti. Kot zanesljivo uro priporočam posebno „Union“.

Anton Turk

knjigovec in založnik v Ljubljani na Dunajski cesti

prilporeča:

Kubična knjiga ali hitri računar za trgovce z lesom (na staro mero) K 3-20, s poštnino 10 v. več.

Kubična računica (II. natis) cena 1 K, po pošti 10 v. več.

Nova kubična knjiga ali hitri računar za trgovce z lesom, po novi decimalni ali meterski meri. V platno vezana 5 K, po pošti 20 vin. več.

Drogerija ANTON KANC

Ljubljana, Židovske ulice 1.

prilporeča: drogve, kemikalije, ustne vode in zobni prašek; redilne in posipalne moke za otroke; dišave, toaletne predmete, fotografske aparate in potrebščine, obvezila, sredstva za desinfekcijo, paste in vosek za tla, čaj, rum, konjak, mineralne vode in soli za kopel. Zaloga karbida.

Oblastveno koncesijonirana prodaja strupov. Kupuje vsakovrstna zelišča (rože) semena, korenine, cvetje, lubje itd.

Jos. Rojina v Ljubljani

v Šelenburgovih ulicah št. 5

prilporeča

elegantne obleke po meri

iz pristnega angleškega blaga.

Prilporeča svojo zalogo izgotovljenih oblek, plaščev iz tirol. nepremočljivega lodna. Najsolid. postrežba.

Julija Štor

v Prešernovih ulicah št. 5. poleg Mestne huanilnice

Največja zaloga

moških, ženskih in otročjih čevljev iz najboljših tovarov, domačih in tujih.

Turistom prilporeča pristna gojserske gorske čevlje

Zmerne cene. Solidna postrežba.

Prodaja na debelo.

Prodaja na drobno.

Ustanovljeno leta 1832.

Priznано najboljše Oljnate barve

zmlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo vsako konkurencu po finosti, ki omogočijo z jako majhno množino pobarvati veliko površino, razpošilja po nizkih cenah

Adolf Hauptmann v Ljubljani

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarskega kleja. Zaloga slikarskih in pleskarskih predmetov.

Ilustrovani ceniki dobe se brezplačno.

Tiskovine

za industrijo, trgovino in obrt od navadnega trgovskega zavitka do obširnega cenika. Tisk umetniških razglednic. Postrežba točna.

TISKARNA KNJIG IN UMETNIN A. SLATNAR V KAMNIKU

IZVRŠUJE NAJRAZNOVRSTNEJSE ENO- IN VEC-BARVNE TISKOVINE IN SPREJEMA V TISK TUDI NAJOBSEZNEJSA DELA. □ □ IZVRŠITEV VEDNO □ PRIZNANO LICNA IN PO ZMERNIH CENAH. □

Založništvo

„Našega Lista“ s prilogo „Kamničan“ in „Slov. Gospodinja“ ter „Oglasnika“.

Trgovina s papirjem in pisalnimi potrebščinami. Knjigoveznica.

Velika zaloga zlatih in srebnih žepnih ur, stenskih ur, vsakovrstnih optičnih predmetov. Zlatnine in srebrnine. Cene nizke. Cenovniki zastoj in franko.

Fr. P. Zajec, Ljubljana, Stari trg

Oglejte si — največjo zalogo **poljedelskih strojev**, slamoreznic, čistilnic, mlatilnic, gepelnov in preš za grozdje in sadje, štedilnikov, peči, železnih nagrobnih križev itd. pri

FR. STUPICA v LJUBLJANI

na Marije Terezije cesti št. 1 in na Valvazorjevem trgu 6, nasproti Križanske cerkve.

Ravnoram zamorete kupiti vsak čas po najnižjih cenah traverze, železniške šine, cement in vse druge stavbne potrebščine, razno orodje, sesalke za vodo, vino in gnojilce, vseh vrst tehtnice in uteži in vse druge v železninsko stroko spadajoče predmete.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernove ulice

Največja izbira izgotovljene obleke za gospode, dame in otroke.

Prilporečajte povsod

„Naš List“

„Flox“

je fotografski aparat, s katerim lahko fotografira vsakdo brez da bi se prej kaj učil. S tem aparatom se napravljajo podobe v velikosti 5x7 cm in stane eleganten s kompletno opremo in navodilom samo K 6.—. Razpošilja po povzetju H. Weiss, Dunaj, XIV/3. Sechshausstrasse 5/110.

MALOKRVNE

nervozne in bolehave osebe kakor tudi slabotne otroke

Krepča edino le

ZELEZNATO VINO

LEKARNARJA PICCOLI-JA v LJUBLJANI

1 pollitrska steklenica K 2.

Izborno zalogo vsakovrstnih novih in starih vin v sodih in steklenicah priporoča

ANTON MÜLLER

vinotržec v Domžalah
(Kranjsko).

Samo 3 krone

stane dobra

električna žepna svetilka

la nadomestna baterija 80 vin.

Razpošilja po povzetju

Henrik Weiss • Dunaj

XIV./3, Sechshauserstrasse 5/7.

Žene!

Zastajanje krvi itd. ozdravlja

P. Zirevas, Kalk b. Köln (Nemčija) št. 245.

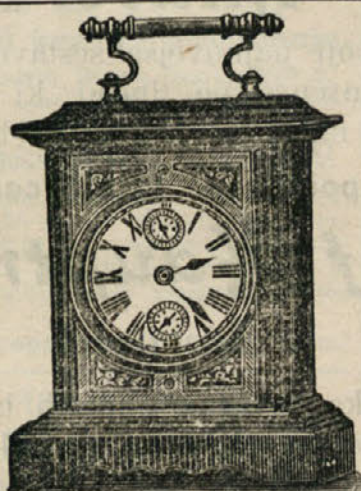
Gospa G. v M. piše: „Vaše sredstvo je hitro pomagalo.“ — (Prosi se povratne poštnine.)

Lovska pipa

iz lesa izrezljana s porcelanastim vložkom, cena za komad K 2-20

Ako se naroči oba predmeta ali od enega več komadov, pošljem poštnine prosto! Razpošilja po povzetju Siegr. Jellinek, Dunaj, XII/2, Gierstergasse 2/13.

Budilka

v finem nikelnastem okrovu, da dobro gre, se jamči, prav lep okras za sobo, cena za kom. K 7-50

Slovinci spominjajte se podpornega društva za slovenske visokošolce v Pragi!

C. in kr. dvorni založnik

Papežev dvorni založnik

lekarnar Piccoli Ljubljana

Dunajska cesta (lekarna pri angelju)

opetovano odlikovan, priporoča nastopne preizkušene izdelke:

Malinov sirup,

najskrbneje prirejen iz aromatiških gorskih malin, je izredno čist izdelek, neprekosljive kakovosti, pomešan z vodo da prijetno in žejo gasišče pijačo. Steklenica 1 kg sterilizirana, velja K 1-50, 1/2 kg steklenica K — 90, poštni zavoj, netto 3 kg, franko zavojnina in poštnina K 5-60. Razpošilja se tudi v sodčkih po 10, 20, 40 in več kg.

Železtao vino

vsebuje za slabokrvne in nerovne osebe, blede in slabotne otroke lahko prebavljiv želez. izdelek. 1/2 lit. stekl. 2 K.

Tinktura za želodec

je želodec krepi, tek vzbujajoče, prebavo in odprtje telesa pospešujoče sredstvo. 1 st. 20 v.

Naročila se točno izvrše proti povzetju.

„BIBE“

brezalkoholna pijača iz sadnega soka. Pomešana z vodo da prijetno, žejo gasišče ter redilno in za prebavne organe zdravo pijačo. Steklenica 1 K.

Pozor, gospodje in gospodične!

27

V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, se mi je posrečilo iznajti najboljšo sredstvo za rast las in proti njih izpadanju **KAPILOR** št. 2. Povzroča da postanejo lasje dolgi in gosti, odstranja prah in vsako kožno bolezen na glavi. Naročila naj bi si ga vsaka družina. Imam premnogo zahvalnic in priznanic. Stane poštnine prosto na vsako pošto 1 lonček 3 K 60 h, 2 lončka 5 K. Naroča naj se samo od mene pod naslovom

Peter Jurišič

lekarnar v Pakracu št. 68 v Slavoniji.

Nad 5000 filijalk po vsem svetu

Pazi naj se, da se nakupuje samo v naših prodajalnah.

Naše prodajalne se vse poznajo po tem znamenju.

Singer Co. akeijska družba za šivalne stroje

Ljubljana

Sv. Petra cesta 4.

Kranj

Glavni trg 192.

Novo mesto

Veliki trg 88.

Kočevje

Glavni trg 79.

Zaloga olja, šivanj in posameznih delov • Najboljše je najceneje

Stari stroji se zamenjajo.

Steckenpferd-Lilijino mlečno milo

Bergmann & Co., Draždane in Dečin ob Labi

je in ostane glasom vsak dan dohajajočih priznalnic navspešnejše izmed vseh medicinalnih mil zoper pege, kakor tudi v dosego in ohranitev nežne, mehke kože in rožne polti. Na prodaj komad po 80 vinarjev v vseh lekarnah, drogerijah, trgovinah s parfumerijami in milom in v brivnicah.

Pošljite 50 krajcarjev

v znamkah. Zato dobite 3 velefne higienične vzorce, 6 vzorcev 90 kr., 12 vzorcev 1 gl. 70 kr., 25 vzorcev 3 gl. 40 kr., poleg najnov. ilustr. cenovnika in navodilo za uporabo franc. in amer. gum. predmetov, tucat od 45 kr. naprej. V zalogi so vse kuriozitet, mnogo novosti, izdeluje vsak gumasti predmet. — Najcenejše in direktno se kupi le pisмено naročilo. Diskretna pošiljatev. **H. Auer**, zaloga tov. gum. predmetov. Dunaj, IX./2, Nussdorferstr. 3/313.

Le „Zvezdna“ cikorija

iz Prve jugoslovanske tovarne za kavine surogate v Ljubljani

je pravi slovenski izdelek!

Podružnica v Spletju

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica v Celovcu

Delniška glavnica:
2.000.000 K

obrestuje vloge na knjižnic in na tekoči račun od dne vloge do dne vzdiga

Res. fond:

200.000 K

po 4 1/2 %

Glavni dobitek:

Ponuja k žrebanju

Promese na

Dunajske komunalne srečke po 15 1/2 K

400.000 K

1. julija:

Promese na

kreditne srečke „ 18 „

300.000 „